

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VI, NR. 61

Junie 2004

SCRISOARE DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

Oricum, noi vom intra în Uniunea Europeană, dacă nu în 2007, mai târziu, și oricum vom sărbători și Ziua Educației, în noiembrie, dar Ziua Învățătorului e aici, la noi, în tradiția școlii românești, pe 30 iunie.

După o muncă de un an, e firesc ca, înainte de vacanța mare, cei care slujesc destinele școlii românești să se adune într-un moment de bilanț și pentru cele bune, și pentru cele rele.

E firesc ca aceia care au muncit mai bine și mai eficient să fie răsplătiți cu diplome și premii. În oricare domeniu se întâmplă asemenea evenimente, cu atât mai mult în învățământ, unde se proiectează modele umane și posibile structuri sociale.

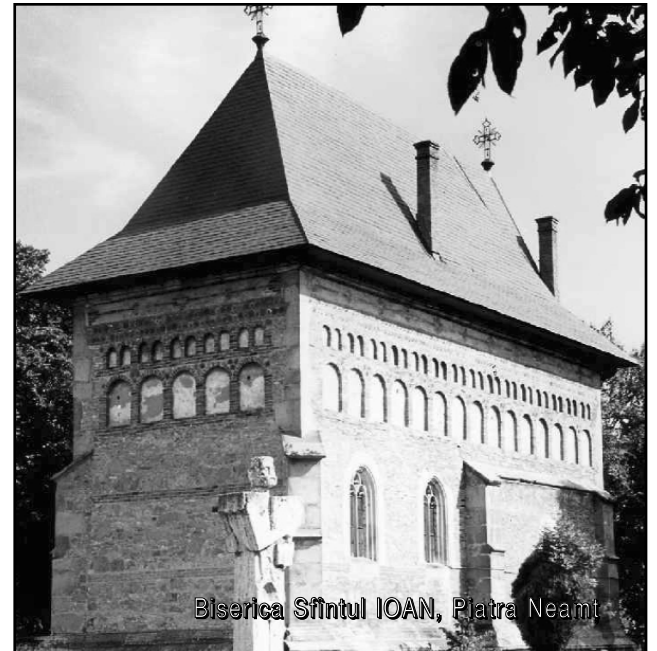
Este sărbătoarea noastră și e normal să ne bucurăm, să sărbătorim în haine de sărbătoare, cu muzică, joc și veselie și o cupă de șampanie.

Să ne adresăm cuvinte de felicitare, dar să și reflectăm asupra neîmplinirilor. Aș zice chiar să înceteze discordia și armele să tacă în această zi! Să ne dăm mina și să ne înfrățim sufletele și cugetele într-un singur șuvoi, cel al speranțelor de mai bine, de progres și prosperitate pentru această țară, pentru acest popor, pentru bunăstarea și fericirea breslei noastre.

E încă greu, foarte greu, e încă multă sărăcie și în școli, și în țară, în general, e încă discordie și vrajbă, dar parcă se zăresc și zorii mai luminoși ai viitorului. O opoziție mult mai activă și fermă pentru adevăr și dreptate ne dă mai multă speranță și avem datoria să o sprijinim în folosul școlii și al tuturor.

O aplecare mai încrâncenată spre muncă și bunăstare a celor mulți, ceea ce reprezintă o garanție a revenirii în prim plan a hărniciei și stăruinței.

Al vostru coleg, Ștefan CORNEANU
(Continuare în pag. 2)

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ȘI PUTEREA

Ascultând dezbaterile pe problemele complexe ale societății în plan local și general ce au avut loc zilnic în această campanie electorală, am conchis cu tristețe că învățământul este tratat în cel mai bun caz cu superficialitate, dacă nu chiar cu indiferență sau omis

din discuții și m-am întrebat de ce. Din moment ce pretenții la coroană tratează învățământul cu indiferență prin omisiune se poate trage concluzia că școala, educația, pregătirea tineretului pentru viață, cultură nu mai prezintă (la noi) interes pentru nimeni? Cei ce s-au referit la acest domeniu s-au mărginit la a-și propune să repare clădiri, mobilier, ferestre, holuri, curți și cam atât. Între cei ce aspiră la ocuparea

fotoliului de primar în plan local au fost și două cadre didactice. Dar, ca și ceilalți candidați veniți din diverse sfere economico-sociale, au tratat educația ca pe o chestiune periferică. Pentru că așa este plasată de guvernanți și de cei ce o au în răspundere la nivel național? Mirarea mea a crescut în intensitate când am văzut că, în astfel de momente de bilanț și redeschidere a unor perspective mai fericite pentru școala

și dascălii ei, pe plan local și general, unii se ocupă de lucruri mărunte, chiar de bărfe. Să fi uitat oamenii școlii marele adevăr rostit de Iorga: Nu zidurile fac o școală, ci spiritul care domnește în ea? Sau au ajuns cadre didactice prin vreun concurs de împrejurări oarecare? Cum se pot explica asemenea atitudini din moment ce literatura pedagogică română și mondială apreciază educația drept investiția cea mai profitabilă pentru orice tip de societate? Pentru edificare, e de ajuns să facem apel la cartea lui George Văideanu, cel mai valoros pedagog român actual, Educația la frontiera dintre milenii, scrisă pe când autorul lucra la UNESCO. Tot acest valoros pedagog, împreună cu alții, a formulat definiția: „Școala este principalul izvor de cultură și factor de civilizație al societății”, definiție care, cum se obișnuia în vremi nu demult apuse, a fost preluată de un document de partid și nu mai este invocată pe motiv ca e... comunistă!!!

Mă simt obligat să reîmprospătez memoria

Prof. Gheorghe BLAGA
(Continuare în pag. 2)

OMAGIU ÎNVĂȚĂTORULUI

In lumea actuală, în care familia se confruntă cu unele impasuri existențiale, în care educația luptă din răsputeri cu libertinajul și hedonismul facil, în care relațiile interumane sunt din ce în ce mai mult sărăcite de sensibilitate și afectivitate, în care relațiile hedonice, pur biologice, sunt despuiate de iubire ca cea mai sublimă dintre legăturile interumane, în care pudoarea tinde a dispărea din misterul intimităților umane, educația trebuie să devină cea mai persuasivă și umană activitate socială, iar statul să-și asume printre obligațiile sale primordiale și obligațiile față de școală.

(...) Datorită educației, spun unii pedagogi, omul riscă a fi ori departe de rai, ori aproape de iad. Cu alte cuvinte, a educa este a forma individualității în relațiile interumane, a da omului conștiința limitării în timp, și astfel, a lărgi prin cunoaștere și bine limitele existenței sale.

Orice reflecție despre educație este, în realitate, o reflecție asupra destinului uman, pentru că, a educa este a crede în perfectibilitatea omului, în folosirea responsabilă a libertății sale, este a crede în capacitatea înăscută a omului de a învăța.

Învățătorul este acela ce cuplează ingenios cunoașterea cu disciplina educației, cel care are puterea de a insufla dragostea de a cunoaște în contextul nevoii de joc a copilului, pentru a trece, fără constrângere, de la educația cu forța și impusă, la educația din plăcere și din convingere.

Prof. dr. Gheorghe SCRIPCARU
(Continuare în pag. 4)

Dreptcredinciosul Voievod Ștefan Cel Mare și Sfânt

Intre personalitățile cele mai de seamă ale poporului român, la loc de cinste se află dreptcredinciosul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, canonizat la Putna pe 2 Iulie 1992.

Epoca lui Ștefan cel Mare și Sfânt a fost "cel mai frumos timp din istoria Moldovei. Niciodată țara n-a fost mai întinsă, mai bogată și mai respectată; niciodată faima Domnului ei n-a străbătut atât de departe, deopotrivă în Apusul creștin ca și în Răsăritul musulman; niciodată nu s-au ridicat atâtea lăcașuri civile și bisericuțe și într-o formă atât de desăvârșită" (C.C. Giurăscu).

Marele ctitor Ștefan cel Mare și Sfânt "a construit 44 de mănăstiri" (și biserici - n.n.) - cum scria cronicarul Grigore Ureche, fiind întrecut, ca număr, numai de Matei Basarab, care a construit 46.

A ridicat curții domnești nu numai la Suceava, cetatea de scaun, ci și la Iași, Piatra Neamț, Vaslui, Cotnari, Huși și Bacău. A acordat o atenție deosebită cetăților, punctele de apărare ale țării. Astfel, a mărit cetatea Sucevei, adăugându-i un nou rând de ziduri, a întărit Cetatea Neamțului, Cetatea Albă și Hotinul, a ridicat construcții noi la Chilia, Soroca, pe malul Nistrului, la Orhei, pe Râul și la Roman.

Cele mai de seamă lăcașuri bisericuțe construite de Ștefan cel Mare și Sfânt sunt mănăstirile: Putna, începută după cucerirea Chilie și sfințită în 1470 de 64 ierarhi și preoți în frunte cu Mitropolitul Teoctist, cum glăsuiește "Letopisețul de la Putna"; Voronețul, "Capela Sixtină a Orientului," sfințită în 1488, cu minunate fresce exterioare; Tazlăul și Horodnicul. Dintre biserici amintim pe cele de la Bădeuți (1481), Pătrăuți (1487), Sf. Ilie - Suceava (1488), Sf. Ioan Botezătorul - Vaslui (1490), Sf. Nicolae Domnesc - Iași (1491), Sf. Gheorghe - Hârslău (1492), Adormirea Maicii Domnului - Borzești (1494), Sf. Apostoli Petru și Pavel - Huși (1495), Sf. Nicolae - Dorohoi (1495), Sf. Mihai

- Războieni (1496), Sf. Nicolae - Popăuți (1496), Sf. Ioan Botezătorul - Piatra Neamț (1498); Sf. Cruce - Volovăț (1502) sau Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul (1503).

Tradiții locale îi atribuie și construirea bisericilor din Baia, Scânteia - Iași, Scheia - Roman, Florești - Vaslui, Cotnari - Iași, Ștefănești - Iași, Sipoș - Suceava, o biserică la mănăstirea Capriana din Basarabia, biserica Sf. Nicolae din Chihia, apoi paraclise (capele) la Neamț, Hotin și Cetatea Albă.

În timpul său, Biserica Moldovei s-a aflat într-un progres continuu atât datorită lui cât și Mitropoliților Teoctist și Gheorghe. Ștefan cel Mare și Sfânt

este întemeietorul Episcopiei Rădăuților, al cărui prim episcop atestat documentar este Ioanichie, în 1472, precum și al Episcopiei Vadului, din Transilvania, în 1475.

În epoca sa s-au pus bazele stilului "moldovenesc" în arhitectura bisericuțescă, artiștii autohtoni îmbinând capacitatea lor creatoare, bazată pe vechile tradiții locale, cu experiența artistică a popoarelor învecinate; s-au scris primele letopisețe - precum cel de la Putna sau Bistrița - au apărut școli de miniatură și caligrafie, reprezentate de Gavriil Uric sau Nicodim.

(Continuare în pag. 2)

DREPTCREDINCIOSUL VOIEVOD ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÎNT

(Urmare din pag. 1)

Voievodul Ștefan cel Mare și Sfânt a fost un om credincios, cu mare frică de Dumnezeu, un adevărat fiu duhovnicesc al Bisericii Ortodoxe de Răsărit. Dovadă sunt frumoasele sale pisani, precum cea de la Putna, unde citim: "În numele Tatălui al Fiului și al Sf. Duh, Treime Sfântă, de o ființă și nedespărțită, iată eu, robul Stăpânului meu Iisus - Hristos, Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei."

A purtat întotdeauna cu sine, mai ales în nesfârșitele sale lupte, un triptic (icoană în trei părți), având în mijloc pe Mântuitorul Hristos, înconjurat de Maica Domnului și de Sf. Ioan Botezătorul.

A avut sfătuitoari nu numai ierarhi, ci și pe Daniil Sihuștru, care - cum scrie Ioan Neculce - l-a îmbărbătat după lupta de la Războieni și l-a îndemnat să continue lupta cu otomanii. În pisania acestei biserici, sfințită douăzeci de ani mai târziu, în 1496, se scrie: "Fură biruiți creștinii de către păgâni și

căzu acolo o mare mulțime de ostași moldoveni. Pentru aceasta a binevoit Io, Ștefan Voievod și a zidit acest hram în numele arhistrategului Mihail pentru rugăciunea sa și a doamnei sale, Maria, și a fiilor săi și pentru pomenirea și pentru sufletul tuturor binecredincioșilor creștini care au pierit aici... Eu și curtea mea am făcut tot ce mi-a stat prin putință și s-a întâmplat ceea ce știți. Pe care lucru îl socot că a fost voința lui Dumnezeu ca să mă pedepsească pentru păcatele mele și laudat să fie numele Lui" (N. Iorga). Se poate, deci, afirma că Ștefan a avut conștiința păcatului, inerent oricărui om virtuos și credincios.

Ștefan cel Mare și Sfânt s-a socotit totdeauna domn al Moldovei din "mila lui Dumnezeu". El a înălțat biserici și mănăstiri minunate care, ca și tezaurele cultural-artistice pe care le adăpostesc, stau mărturie unei epoci de maximă strălucire a culturii medievale românești. Pentru toate aceste considerații, Biserica noastră l-a trecut în rândul sfinților, la 2 Iulie 1992, împreună cu Cuviosul Daniil Sihuștru, sfetnicul său, și cu Episcopul Leontie de Rădăuți.

Biserica Mănăstirii Neamț

SCRISOARE DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

(Urmare din pag. 1)

Și, de ce nu, să sperăm o mai riguroasă și dreaptă selectare a valorilor pe care noi le pregătim an de an în vederea integrării lor aici, la noi, în toate domeniile, pentru a nu mai migra ca păsările călătoare și a duce dorul locurilor natale și a celor dragi.

Iată de ce, deși sint acum departe, în America, sufletul și cugetul meu sint tot cu voi, au rămas acolo unde se simt și se vor simți acasă.

Și iată motivul pentru care, de peste marele Ocean, țin să felicit din toată inima, de la educație, la profesori, întreaga suflare din învățământ, cu prilejul acestei mari sărbători naționale.

Vă urez multă sănătate, ani mulți și rodnici și multă energie și răbdare, multă dragoste și pasiune în activitatea anilor următori, pentru rezultate mai bune.

Să ne ajute Dumnezeu întru realizarea acestor gânduri frumoase!

ÎNVĂȚĂMÎNTUL ȘI PUTEREA

(Urmare din pag. 1)

Cu aprecierile unor mari gânditori și oameni de mare cultură: „Omul nu poate ajunge OM decât prin educație”, spune Kant, iar Dumitru Almaș, el însuși mare profesor, aprecia că „Nimic nu-i mai frumos, mai nobil, mai înălțător ca meseria de profesor...”

Învățământul ca sistem (numit astfel în lucrările socio-pedagogice) trebuie privit, considerat și abordat din unghiul teoriei generale a sistemelor. Așa stând lucrurile, dacă abordăm resursele sistemului, ce le esențiale sunt resursele umane. În România, oamenii care fac sistemul educațional să funcționeze sunt tratați cu dispreț de guvernanți, în batjocură, atitudine evidentă și dominantă în primul rând în nivelul salariilor. Ce minte normală poate crede că un om trăiește cu 3 milioane de lei pe lună, când întreținerea îl costă 4 milioane? Poate autoritatea locală să amelioreze în vreun fel această nefertită și nedreaptă situație? Poate, însă doar prin niște paleative. Există forme de sprijinire a cadrelor tinere să primească apartamente sau să-și construiască locuințe. Printr-o strânsă și corectă conlucrare cu Inspectoratul școlar, cu directorii de școli și cu societățile economice din municipii, ca și cu

cele din fiecare localitate, se poate institui, după modelul sponsorizărilor sau al premierilor (care, în unele societăți comerciale ajung la zeci de milioane de lei pe individ), un sistem de premiere a cadrelor didactice cu rezultate deosebite în diferite activități sau concursuri ca preuniversitaria, olimpiadele școlare, în procurarea și utilizarea materialului didactic, în sporirea și funcționalitatea bazei materiale a școlilor, în organizarea și desfășurarea unor activități educative cu înăruire asupra comportamentului elevilor și părinților etc. Consiliul local poate, de asemenea, decide scutirea de unele taxe a cadrelor didactice debutante, care au cele mai mici salarii, a celor care fac naveta, precum și a pensionarilor din învățământ, care, în momentul de față, abia își trag sufletul.

Tot în cadrul resurselor umane intră și elevii. Aici lucrurile au devenit, după revoluție, extrem de complicate, un număr foarte mare de elevi și părinți tratând școala ca pe o povară. Autoritatea locală, tot pe baza unei colaborări corecte cu Inspectoratul școlar, poate determina îmbunătățirea atitudinii elevilor și părinților față de învățatură, prin forme care stau la îndemâna autorității, cum sunt adunările cetățenești din cartiere, cluburile diferitelor formațiuni politice etc., în care să fie semnalate cazurile speciale legate de dezinteresul elevilor față de activitățile instructiv-educative organizate în școli. De altfel, în

LA ANIVERSARE!

Asociația profesională a cadrelor didactice din județul nostru, care prin tradiție își păstrează vechea denumire de "Asociația Învățătorilor", cu mult respect și aleasă prețuire adresează prin intermediul revistei "Apostolul", cu ocazia "Zilei Învățătorilor", tuturor lucrătorilor din învățământ, ani mulți și buni, multă sănătate, multe și frumoase realizări în misiunea nobilă pe care v-ați ales-o. Să vă fie viața plină de lumină și bucurii.

În lucrarea "Înălțuirea vremurilor", scrisă de Leon Mrejeru, înțelăm următorul îndemn:

"Să se țină seama că pe munca și jertfele înaintașilor clădim opera noastră de astăzi, că fără acel trecut de credință, de gândire, de patriotism, de vitejie și de sacrificii, n-ar fi posibile succesele cu care ne fălim, că România nu începe de la noi... Ea continuă și să dea Bunul Dumnezeu să propășească în spiritul celor mai buni dintre strămoși".

Ținând cont de acest îndemn să vă fie eternă recunoștința și dragostea pe care le meritați din plin din partea tuturor pentru munca pe care o desfășurați.

**Consiliul Asociației
Președinte, Gh. AMAICEI**

materie de disciplină este foarte mult de lucru în toate unitățile de învățământ, începând cu frecvența elevilor, cu punctualitatea, cu atitudinea față de cadrele didactice și față de școală, în general, ca și cu ținuta majorității elevilor. În trecut fie spus, spațiul școlar a devenit un fel de ring în care defilează extravaganța în vestimentație și în comportament, dublată de obrăznicie notorie, fumat chiar în incinta școlii (poate și drogurile au pătruns în unele unități de învățământ) și altele asemenea.

Cred, totodată, că autoritatea administrativă locală poate face din abandonul școlar un caz special de luat în atenție. Datorită acestui fenomen, generator de analfabetii, România ocupă în prezent locul întâi în Europa la numărul de neștiutori de carte, conform unei statistici a UE. Iată că undeva suntem și noi în fruntea altora!!! Trebuie să reamintesc o afirmație a unui colectiv de membri ai UNESCO din lucrarea „Apprendre à être” conform căreia, în secolul al XXI-lea, analfabet va fi cel ce nu va ști să învețe, pentru că oamenii care să nu știe citi nu vor exista. Vă puteți ușor imagina unde ne aflăm noi, cu 6% din populație analfabetii, conform statisticii. În cadrul analizei de caz, acolo unde se constată rea voință din partea familiei în frecventarea școlii de către copii, în grija față de nevoile copiilor, autoritatea poate sprijini școala și determina familia să-și îndeplinească obligațiile prin impunerea legii.

Părinții care își abandonează copiii și îi privează de dreptul la educație trebuie sancționați, așa cum se întâmplă peste tot în lume. Dacă abandonul școlar este datorat sărăciei, se pot propune măsuri de ajutorare a familiilor, în special pentru asigurarea frecvenței și buniei comportării a copiilor la școală. În această preocupare a aleșilor locali trebuie să intre ca element de permanență întărirea legăturii familiei cu școala, una dintre condițiile succesului școlar.

Autoritatea administrativă poate face recomandări în privința calității managementului școlar și stimula acele conducători care dovedesc atașament față de calitatea actului educațional, spirit de inițiativă, grijă deosebită față de calitatea rezultatelor pozitive, de fond, nu formale, ale elevilor și ale cadrelor.

Sunt doar câteva aspecte care ar trebui să facă obiectul interesului aleșilor față de această importantă instituție a oricărei societăți ce aspiră la civilizație autentică, iar cadrele didactice trebuie să dovedească mai multă fermitate în apărarea drepturilor prevăzute de lege și nerespectate de guvernanți.

În orice localitate, cu atât mai mult într-o reședință de județ, se poate ajunge, prin inteligență și bună credință a aleșilor urbei, la reilustrarea zicerilor românești conform cărora Școala face omul om cum altoiți pomul pom sau Cine știe carte are patru ochi. Să dea Dumnezeu să se-ntâmpel!

ANUL ȘTEFAN CEL MARE * ANUL ȘTEFAN CEL MARE * ANUL ȘTEFAN CEL MARE

ȘTEFAN NE-A INTEGRAT ÎN EUROPA ACELOR VREMI!

*"Ștefan, Ștefan, domn cel mare,
Seamăn pe lume nu are..."*

Nu există târg în Țara Moldovei care să nu aibă măcar o uliță cu numele lui Ștefan cel Mare. Dacă veți drumeti prin Târgul Pietrei, pașii vă vor duce, obligatoriu, în Piața „Ștefan cel Mare”, la Turnul lui..., la biserica lui..., și tot așa. Că strada Ștefan cel Mare din municipiul reședință de județ e ulița cea mai „mumoasă” dintre toate, știu și puștii de grădiniță. Sub poalele Ceahlăului, într-un cătun nemțean de pe malul Bicazului, un român adevărat a ridicat un bust domnitorului chiar în curtea sa. În fața casei, zilnic, sătenii îi dau binețe celui care a condus vitejește Moldova aproape jumătate de

secol. Îl cinstesc și îl respectă, precum razeșii de altădată. Fac o cruce mare și se uită la Ceahlău. Muntele sfânt al dacilor. Dacă e înconjurat cu nori, înseamnă că în acea zi plouă. Dacă norii "absentează" din peisaj, înseamnă că va fi o zi frumoasă. Înălțător, nu?

Anul acesta comemorăm 500 de ani de la moartea lui Ștefan. De la coborârea lui în cripta de la Putna. În acest scop a fost declarat "Anul Ștefan cel Mare și Sfânt". La 10 ianuarie 2004, orașul Vaslui a fost buricul României. Zarvă, lume, forțe de ordine, gărzi de corp, prefect, primar, tren prezidențial, toate s-au oprit la umbra stătuiei ecvestre a lui Ștefan de la Podul Înalt. Flori, pâine și sare, miniștri, îmbrățișări, "Bine ați venit", o armată de politicieni, discurs început cu "Ștefan ne-a integrat în Europa acelor vremi". Că astăzi ne regăsim undeva pe dinafara Europei, e meritul "urmașilor, urmașilor mei". Personalitatea

lui Ștefan a fost evocată chiar de președintele Iliescu. În discursul său, l-a asociat pe domnitorul moldav cu imaginea României de astăzi și nu s-a sfiit să spună că 2004, an decisiv pentru integrarea în U.E., nu trebuie să ratăm nici un instrument de comunicare de care avem nevoie, cu lumea.

În vara aceasta ne vom întâlni la Putna. Așa cum a făcut-o și înaintașii noștri de pe vremea Domnului Eminescu și de Domnului Slavici. Oamenii mari ai momentului vor vorbi din nou despre Ștefan. Despre Războieni, Tazlău și Cetatea de la Târgu Neamț. Va fi un moment înălțător.

Asta nu înseamnă că toți românii se toposc de dragul lui Ștefan, fiul lui Bogdan al II-lea. Sunt și răutăcioși printre noi. Au fost dintotdeauna. Când Eminescu, fiul lui Eminovici, a organizat cu Slavici sărbătoarea de la Putna, ticăloșii momentului l-au acuzat că a subtilizat banii din fon-

durile strânse pentru festivitate. Cartea lui Camil Petrescu "Romanul lui Eminescu", a clarificat problema. A prezentat adevărul așa cum a fost.

În zilele noastre, răutatea a răbufnit din nou. Când studenții au făcut grevă și au ieșit în stradă, ce credeți că au cerut? O parte din banii dați de Guvernul actual pentru sărbătoarea lui Ștefan cel Mare în 2004. Și aveau dreptate studioșii. Băuturile, drogurile, pipițele de lux sunt scumpe. Treceți prin Campusul "Tudor" din Iași, să vedeți ce mașini bengoase și terase "de lux" folosesc studenții noștri. Adevărul este că tineretul tranziției dă impresia unui om năuc care nu știe dacă vrea ceva în afară de baruri, discotecii și sex.

Nici "Moș Reproș", Paul Goma, nu are păreri strălucite despre marele Ștefan. Cel mai mult l-a revoltat sanctificarea domnitorului. "Sanctificarea presupune cercetarea, atât a vieții, cât mai ales a morții celui

lăsat în discuție. Or, ce fel de viață-morală, sfântă a dus Ștefan? Și mai ales cum a murit, cumva decapitat de turci? Bunăoară sfârtecat între cămile de tătari, strigând el până la ultima clipă, că nu se leapădă de Hristos?" După Goma, trebuia sanctificat Brâncoveanu ori Mihai Viteazul, simbolul unității naționale.

La ultima întrevvedere Iliescu-Voronin, nea Nelu l-a invitat pe președintele Republicii Moldova la marele praznic de la Putna. Gafă politică monumentală. Președintele nostru n-a aflat nici până acum că Basarabia strămoșească s-a întors în cazarma muscalilor. Că între Prut și Nistru până și câinii gavaresc rusește. Înțeleg comenzile numai în limba lui Ilici. Când aud grai românesc, mârâie. Exagerați? Niciddecum.

Dumitru RUSU

STAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

RETROSPECTIVA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI NEMȚEAN

LUNA IUNIE

Testele naționale, primul examen școlar al verii, au fost promovate, în Neamț, de aproape 90 la sută dintre absolvenții clasei a opta înscrși în concurs. Doi elevi au obținut nota maximă, iar peste 2000 de candidați au promovat testările cu medii între 8 și 10. Dintre cei 7120 de participanți, au contestat rezultatele aproape 10 la sută, cei mai mulți la proba scrisă de limba și literatura română.

Candidații care au promovat testele naționale vor participa la prima etapă a admiterii computerizate în liceu, pe 9 iulie.

Luni, 21 iunie, a debutat, cu proba orală la limba și literatura română, bacalaureatul. În Neamț, s-au înscris 3660 de elevi, din peste 4000 de potențiali candidați. Pentru susținerea examenului, s-au amenajat, în județ, 15 centre, din care 6 la Piatra Neamț.

La inițiativa profesorului Ștefan Potop, bustul lui Victor Brauner, realizat de sculptorul Lucian Tudorache, a fost amplasat la

Liceul de Artă din Piatra Neamț, care, din acest an, poartă numele cunoscutului pictor, născut în orașul de la poalele Pietricicăi.

Echipa nemțeană participă la Olimpiada Internațională de limba și literatura română a obținut trei premii speciale și o mențiune. Neamțul a fost reprezentat, la acest concurs, de doi ucraineni, Iuliana Cebotari (Seminarul Agapia) și Nicolae Dyka (Seminarul Veniamin Costachi), precum și trei elevi din Republica Moldova: Ioana Istratic, Liliana Civotariu și Rodica Luvaga.

Mihai Dascălu, de la Colegiul Național "Petru Rares", pregătit de prof. Florica Ionică, a fost cooptat în lotul României pentru olimpiada internațională de chimie. Câștigătorul unui premiu special la faza națională, elevul pietrean a fost admis după susținerea mai multor testări, precedate de un stagiu de pregătire cu profesori universitari.

Aproximativ 50 de dascăli nemțeni au participat, miercuri, 2 iunie, în capitală, la un miting de protest, organizat de sindi-

catele din învățământ. Filiala Neamț a FSLI a reușit să strângă 6000 de semnături pentru modificarea Legii învățământului, care ar trebui să cuprindă, printre altele, majorarea procentului din PIB alocat acestui domeniu, în primă fază, cu două procente.

În proporție de 90 la sută, cadrele didactice nemțene au semnat pentru declanșarea grevei generale în învățământ, în cazul în care nu le vor fi satisfăcute revendicările. Cea mai importantă este majorarea salariilor, de la 1 septembrie 2004, cu 50 la sută, și cu tot atât, de la 1 ianuarie 2005.

În școlile nemțene, elevii și dascălii lor au marcat, prin numeroase manifestări artistice și sportive, Ziua Internațională a Copilului.

Școala coordonatoare din Rediu a inaugurat, la începutul lunii iunie, Centrul de documentare și informare, deschis atât elevilor, cât și celorlalți cetățeni ai comunei, realizat în cadrul proiectului româno-francez "Educația pentru informație în mediul rural defavorizat".

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PEDAGOGIC NEMȚEAN, LA MOMENT ANIVERSAR

* 30 de ani de la absolvirea primei promoții a Liceului Pedagogic "Gh. Asachi" din Piatra Neamț

noului liceu. Purtam în suflet, ca orice copil ce se află în fața unui examen de admitere, multe emoții dar și teama față de probele eliminatorii pe care urmam să le susținem.

Și a venit prima zi de școală, 15 septembrie 1969, când ne-am cunoscut profesorii și colegii. Anii de liceu au trecut, dar amintirea lor rămâne vie în memoria noastră pentru că exigenta și selecția au fost deosebit de mari.

Am absolvit după 5 ani, în anul 1974 prezentându-ne la examenul de stat mult mai puțini decât am fost admiși. Doamnele profesoare și domniile profesori care ne-au pregătit au fost pentru noi adevărate modele de profesionalism, de comportament și de viață, pe care în toți acești 30 de ani am căutat să le urmărim și pe care nu i-am dezamăgit, pentru că cei mai frumoși ani din viața dumnealor ni i-au dăruit nouă.

Când noi am devenit cadre didactice am înțeles multe din dorințele și aspirațiile dumnealor, din exigențele de la orele de curs sau practică pedagogică.

Pentru toate acestea le mulțumim din suflet și îi asigurăm că munca dumnealor nu a fost în zadar. Astăzi majoritatea absolvenților primei promoții profesiază meseria pe care s-au pregătit și fără lipsă de modestie, putem aprecia că sunt cadre didactice valoroase, care au dovedit în timp buna lor pregătire științifică și metodică, obținând gradul didactic I. Puțini dintre noi după absolvire au continuat studiul superioare sau au îmbrățișat alte profesii dar rămân legați sufleteste de prima lor diplomă "cea de învățător sau educatoare".

Pe 26 iunie intenționăm să organizăm întâlnirea primei promoții, la 30 de ani de la absolvire, ce va avea loc la Cercul Gospodinilor din Piatra Neamț începând cu ora 17,00.

Vinovați de acest lucru se fac colegii noștri Dan Antoce și Florin Trandabăț ce pot fi contactați la telefonul 229887.

La ceas aniversar, adresez urările noastre de sănătate, fericire și viață îndelungată, succes în activitate profesorală și colegială.

La mulți ani!

**Învățător gr. I
Vasile ENEA**

Școala Generală Tarcău

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

IUNIE 2004

În numerele anterioare s-au semnalat aniversări din iunie: 2/1942, Cezarina Strătilă; 2/1943, Vasile Vasile; 9/1934, C. Avadanei; 10/1839 Ion Creangă; 13/1878, P. Gheorghieasa; 15/1903, Victor Brauner (în iunie 2004 i s-a așezat bustul în fața Corpului C al Liceului de Artă "Victor Brauner" de pe str. Alexandru cel Bun); 16/1907, N. Horodniceanu; 19/1910, Aurel Stan; 19/1931, Arhimandrit Ciprian Zaharia; 19/1937, Elisabeta Gavrilescu; 19/1946, N. Păduraru; 21/1928, N. Asandei; 24/1818, Ion Ionescu de la Brad; 29/1907, M. Avadanei.

• Și comemorările: I.L. Caragiale, 9/1912; Vasile Pirvan, 26/1927; Gh. Cartianu, 26/1982; D. Braharu, 26/1984; Valerian Stupcanu, 26/1976;

• 1 iunie, anual, se sărbătorește Ziua Protecției Copiilor.

* 5 iunie se sărbătorește N. Iorga, de ziua nașterii (5 iunie 1871, Botoșani);

• 7/1925, n. la Piatra Neamț, Elena Botez- Butnaru, strălucită elevă a Sidoniei Hogas, prim-solistă a Operei Timișorene, profesoară cu har la Liceul de Artă din Piatra Neamț;

• 8/1884, n. la Rm. Sărat, profesoara Eugenia

Popovici, prima directoare a Școlii Normale de Învățătoare din P. Neamț, inaugurată la 3 noiembrie 1919;

• 8/2004, elevii nemțeni, sub supravegherea dascăliilor lor, au observat fenomenul astronomic, ce se petrece la intervale de peste un secol, al trecerii planetei Venus (Lucașfăruș) printre Soare și Pământ;

• 15/anual e sărbătorit Eminescu "expresie esențială a geniului românesc" (C. Crișan, nemțean) la trecerea în Eternitate, în 15.06.1889;

• 16/2003, m. Emanuel Elenescu, compozitor, dirijor și muzicolog, n. la P. Neamț în 11 martie 1911;

• 19/anual, se sărbătorește G. Călinescu de ziua nașterii, în 1899;

• 24/1864, acum 140 de ani s-a sărbătorit pentru întâia oară ziua orașului nostru cu numele de Piatra Neamț, pînă atunci se numea Piatra. Primar D. Șoarec;

• 24/1924, n. la P. Neamț, distinsa profesoară de lb. română, autoritate în gramatică, Georgeta Pralea- Buzilă. La mulți ani!

• 27/1933, Pr. prof. C. Matasă, a difuzat la radio conferința "Drumuri și popasuri domnești".

Prof. Traian CICOARE

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ILUMINARE PRIN CUVÎNT ȘI RUGĂCIUNE

Pentru cine nu-l cunoaște pe Gheorghe Simon, prima remarcă la întâlnirea cu noua sa carte de poezie este una surprinzătoare: într-un interval de aproape 20 de ani (aflăm de pe coperta a IV-a a cărții) a publicat doar trei cărți de poeme ("Fulgere captiv", Ed. "Junimea", Iași, 1985; "Viața după Iisus", Ed. "Panteon", Piatra Neamț, 1996 și cartea de acum "Duminica absențelor", "Prințep Edit", Iași, 2004) și i-au apărut în Franța două eseuri ("La quiete sans conquete", 1994 și "James Joyce une lecture roumaine", 1996), în timp ce mulți scriitori din generația sa și mai tineri au depășit duzina de "volume".

Poezia pe care ne-o propune Gheorghe Simon acum este o poezie a unui poet autentic, născut, crescut și trăitor într-un mediu creștin-ortodox, o poezie a unui intelectual veritabil, cu lecturi solide făcute la timp oportun și îmbogățite mereu, lecturi care i-au dat posibilitatea iluminării "prin cuvînt și rugăciune".

În poezia sa, Gheorghe Simon nu se lamentează, nu hulește și nu ridică osanale divinității. Nici măcar nu oscilează între "credință și tăgadă". El încearcă, și reușește de cele mai multe ori, să transmită propriile obsesii care nu de puține ori coincid cu obsesiile noastre.

Indiferent că obsesia sa se numește iubirea ("Iubirea prin iubire se iartă"), omul (va da naștere "unei explozii umane" când "se va întâlni vreodată cu el însuși"), moartea cu care este

familiarizat ("am văzut moartea de mai multe ori"), femeia ("cea care îmi aduce aminte că viața nu e făcută doar din cuvinte), sufletul (a cărui cale oamenii "o vor urma"), cuvîntul, devenit aproape nelipsit

nerăbdare/ mai arzătoare ca moartea/ ea face să ne vedem toți deodată/ cum e bunăoară la Voronețul de Nord/scanată"), sau că obsesia sa poate fi numită și altfel, poetul Gheorghe Simon

Gheorghe Simon Duminica absențelor

din poeziile sale (și în care consideră că se poate găsi mintuirea, dar, mai ales, lumina, prezentă în versuri absolut inedite ("Ne spălăm cu lumină pe miini") și poezia despre care scrie un tratat neconvențional de poetică ("Poezia nu-i ceva de mirare/ făcînd să navigheze doar euri din eroare/ poezia-i cea mai cruntă

este conștient 'nu se poate scrie decît despre ceea ce îți trece prin suflet" și din acest motiv, se destăinuie, găsește soluții și ni le propune într-un stil propriu, după cum ne comunică chiar din prima poezie a cărții: "Nu am rîvnit un alt cer și nici un alt pămînt/ nu am mușcat din pîinea nimănu/ și nu am băut apa decît din căușul

palmelor mele/ nu m-am folosit de cuvinte/ ca de mărunțiș la cumpărături..." Și, mai mult, Gheorghe Simon ține să ne atragă atenția, audefinindu-se, că este "cel care își aduce aminte/ și nu mai pot fi eu/ cel mai înainte/ decît prin cuvinte" și chiar "strivit ca un fruct între cuvinte sunt cel care ține minte...", iar crezul său este de a evita "viața deșartă", "o carte cu paginile albe", considerîndu-se un "om însetat de sine", care, spunem noi, reușește de nenumărate ori să convertească cuvîntul în metaforă (v. "Amiaza fugară").

Chiar dacă autorul își structurează cartea în două părți (I.-Zbor epifanic și II.- Ochiul triadic) cuase sub un singur titlu, DUMINICA ABSENȚELOR, fiecare poem este așezat după o logică anume, ghidată îndelung de poet, în așa fel ca partea să completeze întregul,

să nu distoneze cu acesta și totul să dea naștere unei armonii cit mai aproape de perfecțiune, ca într-o simfonie a cuvîntului, în toate ipostazele acestei creații divine originare. Că este așa o spun și cele câteva "frînturi", adevărate poeme într-un vers, pe care le-am decupat fără prea multe căutări: "am ajuns amîndoi roua privirii din ochii copiilor"; "Ulise ajuns la țărnul ros de așteptare"; "lucrurile răvășite în ruina uitării"; "se aude doar clinchetul cheii de la mașina dorințelor"; "macii dau în strigăt aprins"; "istoria mătură făpturile anonime ca pe frunzele toamnei"; "Muguri de lumină se aprind în ochii copilăriei"...

Constantin TOMȘA

ÎNVĂȚĂMÎNTUL (PRE)PRIMAR

EXPERIENȚĂ ȘI CREATIVITATE DIDACTICĂ

În perioada 24 - 28 mai a.c., în cadrul ciclului de manifestări „Zilele școlii nemțene”, organizat de Casa Corpului Didactic, s-a desfășurat simpozionul „Școala modernă”, la care a participat un număr important de educatoare, învățători și profesori. Motivarea programului din cadrul simpozionului a rezultat din faptul că reforma școlară pune accent pe pregătirea temeinică a elevilor pentru integrarea în societate și desfășurarea, în calitate de viitor adult, a sarcinilor și responsabilităților profesionale și sociale pe care le vor avea. Pentru realizarea acestui demers, cadrele didactice sunt chemate să acționeze cu responsabilitate și metodă pentru desfășurarea de activități eficiente și utile, pentru dezvoltarea inteligenței și cultivarea creativității elevilor.

Obiectivele stabilite au vizat optimizarea procesului de predare/învățare, prin folosirea de strategii care să cultive inteligențele multiple ale elevilor și să stimuleze procesele creatoare ale acestora, precum și pentru formarea de competențe care să le asigure aplicarea în practică a achizițiilor dobândite în școală și în activitățile extracurriculare.

Prezentăm, în sinteză, câteva dintre realizările acestei manifestări didactice și pedagogice.

Expoziția de mijloace de învățământ și auxiliare didactice realizată la sediul C.C.D. Neamț a pus în valoare experiența, pasiunea și spiritul creativ al multor cadre didactice de la învățământul preșcolar și primar din diferite unități școlare ale județului nostru. Printre mijloacele de învățământ care au fost remarcate de participanți și vizitatori, s-au numărat cele create de doamna învă. Verginia Ursache de la Școala Goșmani-Români (jocul didactic „Găsește răspunsul” și documentarul de planșe didactice „Ștefan cel Mare și Sfânt”), de

dna inst. Daniela Bistriceanu, de la Grădinița Nr. 8, Piatra-Neamț („macheta multifuncțională de predare-învățare”), de dna învă. Domnica Daniela, de la Șc. Săvești-Răucești („Anotimpurile anului”) și de dna educ. Daniela Zmeu, de la Grădinița Nr. 6 Roman („Moara fermecată”, „Semafor”, „Robotelul Știe tot”, „Bingo electronic”). Lucrările didactice cele mai apreciate au fost următoarele: „Flori în calea tineretului”, o culegere de texte cu conținut educativ îngrijită de dnele învățătoare Domnica Vranceanu - Șc. Răucești, și Domnica Iulica Bălan - Școala Dochia-Girov; „Să învățăm matematică în grădiniță”, având ca autoare pe dnele educ. Elena Luca, Maria Șendrea și Maria Șilțer.

Banca de idei pedagogice noi a fost o „idee îndrăzneță” care a dorit să stimuleze creativitatea și spiritul inovativ al cadrelor didactice nemțene. Activitatea a constat în prezentarea unor forme de lucru, procedee și modalități „descoperite” și experimentate de către unii dintre colegii noștri, care au condus la obținerea unor rezultate pozitive în lecții și în alte activități cu preșcolarii și elevii. Astfel, au impresionat ideile susținute de dna inst. Daniela Bistriceanu - Grăd. Nr. 8 Piatra-Neamț („Strategiile didactice de însușire a cunoștințelor de către preșcolarii”), de dna învă. Anuța Chindea - Șc. Nr. 2 Piatra-Neamț („Plan strategic personal”), dna prof. Viorica Zait („Proiect literar”), dna învă. Elena Pintilie

(„Linieștea din sufletul copiilor mei”). Iată, ca exemplu, elevii conduși de dna învă. Anuța Chindea au avut ideea de a închiria, de la conducerea Școlii Nr. 2 din Piatra-Neamț, o parcelă de pământ din curtea școlii, în care au amenajat un „mic parc”, cu pomi, flori și iarbă.

Sesiunea de comunicări „Inteligență și acțiune” s-a constituit într-un important mijloc de a prezenta preocupări și planuri de studiu pentru optimizarea procesului didactic și implementarea reformei școlare. La învățământul preșcolar au fost 32 de comunicări dintre care 8 au aparținut unor colege educatoare și instituitoare din județul Dâmbovița. Printre cele mai apreciate lucrări, răsplătite cu premii speciale, s-au aflat următoarele: „Proiect educațional cu preșcolarii” - Gina Gheorghiu - Grăd. Nr. 8 P. Neamț, „Armonie și ritm” - Liliana Simion - Grăd. Nr. 5 P. Neamț și Mona Agache - Grăd. Nr. 9 P. Neamț, „Viața din acvariu” - Elena Daj, Grăd. Săvești-Răucești; „Modalități de stimulare a potențialului creativ al copiilor preșcolari” - Vasilica Petre și Elisabeta Moldoveanu, Grăd. Nr. 8 „Raza de soare” Târgoviște, ș.a.

La învățământul primar au fost prezentate 21 de comunicări, dintre care una a avut ca autoare pe doamnele Lelia Ciobanu de la Șc. Filiași-Dolj și Daniela-Izabela Ciobanu de la Școala „Octavian Goga” din Cluj. De un interes deosebit s-au bucurat lucrările „Corelări interdisciplinare la disciplina opțională” - Blaga Violeta, Șc. Timișești; „Educația creativității școlărilor mici” - Ștefania Cobzaru, Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani; „Jocurile enigmatice în activitățile școlare” - Lili Crețu, Șc. Nr. 8, Piatra-Neamț; „Portofoliul, mijloc de abordare interdisciplinară” - Elena Pintilie, Șc. „Spiru Haret”, Piatra-Neamț; „Integrarea copilului cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă” - Veronica Peici, Șc. Nr. 8 Roman; „Cultivarea creativității elevilor în lecțiile de limba română” - Doina Paga, Șc. Lunca-Vânători; „Dezvoltarea

inteligenței muzicale prin discipina opțională „Artă populară” - Maria Geangu, Șc. Nr. 8 Roman, ș.a.

Microstagiul de formare și concurs de reviste școlare s-a desfășurat prin participarea reprezentanților de la

Neamț”. Deosebit de apreciată a fost „demonstrația” despre cum se gândește și cum se scrie o revistă școlară, susținută de cei 7 redactori ai colectivului redacțional al revistei „Generația 9”, de la Șc. Nr. 2 Piatra-Neamț, publicație câștigătoare a concursului.

Biserica de lemn Sf. Gheorghe - Galu

cele 28 de reviste școlare înscrise (câte un cadru didactic coordonator și 2-4 elevi din colectivul de redacție, de la fiecare revistă), la o activitate de instruire și formare pe teme vizând specificul și realizarea unei reviste școlare. În calitate de formatori au enunțat idei și au desfășurat activități practice cu participanții cadre didactice care s-au impus în domeniu: prof. Constantin Tomșa, redactorul coordonator al revistei „Anotimpuri” și al Anuarului care apare la Grupul Școlar „Gheorghe Cartianu, din Piatra-Neamț; prof. Ioan Amironoaie, redactor la ziarul „Realitatea școlară”; prof. Monica S. Cristea, coordonatoarea asociației culturale „Eurocultin” din Piatra-Neamț; Dan Agrigoroae, redactorul revistei „Școala modernă”, a Casei Corpului Didactic

și de anul trecut de la C.C.D. Neamț.

În cadrul concursului ce a urmat stagiului de formare au fost remarcate multe reviste, de la cele ale micilor preșcolari, până la cele ale liceenilor, iar cei interesați sunt invitați să consulte expoziția permanentă cu aceste publicații care se află la sediul C.C.D. Neamț.

La fiecare secțiune a simpozionului, participanții au exprimat aprecieri pentru modul în care s-a organizat, pentru ideile și experiența dobândite, propunând, totodată, continuitatea și îmbogățirea programului educațional, în anii viitori, cu participanți din cât mai multe județe.

Rubrică coordonată de Dan AGRIGOROE

OMAGIU ÎNVĂȚĂTORULUI

(Urmare din pag. 1)

In aceasta, de fapt, rezidă geniul și vocația învățătorului și aici se relevă măiestria sa prin care îndrumă copilul de a se realiza conform geniului său unic, pe care numai învățătorul îl întrezărește. Cîtor genii ulterioare nu le-a dat învățătorul primul impuls! A instrui educînd și desfătînd despre adevărul că educația este o pregătire pentru viața adultă, constituie o mare artă, ce exclude empirismul, după care, „învățătorul trebuie să fie un polițist sau un predicator de ocazie”.

Lipsa acestei arte, pe a contrariu, poate stîrni aversiunea față de un obiect școlar dacă învățătorul nu știe cum să stîrnească apetitul și bucuria pentru cunoașterea unui obiect. Incapacitatea de a cunoaște lucrurile și sensul lucrurilor necesare în viață duce la incapacitatea omului de a nu-și putea exprima îndoiele și neliniștile, lăsîndu-l pradă ignoranței și obtuziei. De aceea învățătorul predă multe lucruri prin exemplul altora ca și prin exemplul său, modele din care decurge sensul valorilor pe care le predă.

De ziua învățătorului nu trebuie să considerăm că învățămîntul primar este ca un bun de consum ce se poate realiza oricum și de către oricine și care ar exclude vocația și performanța. Dimpotrivă, educația trebuie susținută prin toate mijloacele de către societate pentru că efectul suprem al educației este acela de a trezi nevoia unei cunoașteri superioare, nevoia unui om bine educat și totdeauna pe cale de desăvîrșire. Și aceasta este în folosul unei și mai bune vieți sociale, așa cum Kant spunea, o bună educație este izvorul binelui în lume.

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

UN SPANIOL, PRIETEN CU EMIL CIORAN DIN TINERETE

Adevărul literar și artistic nr. 719 publică un interesant interviu acordat revistei de Fernando Savater, profesor universitar la Madrid, autor a peste 40 de cărți de eseistică și filosofie, care, printre altele povestește cum l-a cunoscut pe Cioran la Paris: „L-am cunoscut pe Cioran cînd eram foarte tînăr, eram copleșit de admirație pentru el, aveam douăzeci și ceva de ani și un singur vis: să îl traduc pe Cioran în limba spaniolă. În Spania, fusesem expulzat din universitate, era pe vremea generalului Franco, trebuia să-mi cîștig pîinea într-un fel sau altul și singurul meu talent era că știam bine franțuzește, astfel încît voiam să fac traduceri din această limbă; tradusesem din Diderot și Voltaire, dar voiam să traduc un autor modern. Mai întîi am tradus din Georges Bataille, apoi îmi doream

să traduc din Cioran. Bref, am început ca admirator al lui Cioran și cu gîndul de a-l traduce. I-am scris, l-am contactat, în vederea traducerii și așa s-a făcut că ne-am împrietenit treptat. Ne-am frecventat personal și cred că am continuat să fim destul de buni prieteni, căci îl iubesc cam de vreo 25 de ani” - Cînd auzi un străin că e copleșit de admirație pentru un român delatîu - e drept, dintre cei puțini - parcă îți crește inima

Revista presei literare

și te bucuri că faci parte din această țară care se numește România.

"APUS DE SOARE" LASĂ DESCHISE MULTE UȘI SPRE MEDITAȚIE ACTUALĂ

În numărul revistei "Ateneu" din luna mai, redactorul șef, Carmen Mihalache, scrie o cronică la spec-

tacolul "Apus de soare" de la TT-ul nemțean. Autoarea consideră ultima premieră a teatrului din Piatra Neamț o mare reușită scenică. După ce are cuvinte de laudă la adresa tuturor actorilor din rolurile principale, ea afirmă: "Cert este că Ștefan Iordănescu (regizorul) a găsit o nouă formă a textului scris de

Delavrancea acum un secol. Un tipar modern la care contribuie armonios toate elementele spectacolului, regie, scenografie, interpretare actoricească, muzica și costumele. (...) "Apus de soare" lasă deschise multe uși spre meditație actuală. Cînd, în devălmășia eternizatei tranziții de la noi nimeni nu mai are timp să se gîndească la necesara unitate morală a națiunii, la înțelegerea și conlucrarea inteligențelor din respect către viitor. Lucruri sfinte de care vorbea Eminescu în 1870 în apelul pentru serbarea de la Putna" - O invitație mai bună de a vedea acest spectacol nici că se putea.

CONVALESCENȚA CU DAMF DE PARALIZIE

Cititorii revistei "România literară", cei mai fideli, bineînțeles, se opresc la deschiderea ei în pagina a doua, la "Contrafortul" lui Mircea Mihăieș. Aici, istoricul și criticul literar timișorean face de fiecare dată cîte o radiografie exactă a politicii românești. Acidele sale articole au stîrnit reacții dintre cele mai ordinare din partea celor vizati, multe din ele mergînd pînă la amenințarea fizică a acestuia. În nr. 23 al revistei, zice, din nou: „Lipsa de apetit pentru integrare are la București motivații certe: reformele reale - și nu cosmetizările trepezite promovate ca la iarmaroc - ar însemna puternice mișcări sociale și previzibilă nemulțumire populară. Dar e de datorita conducătorilor să-i ducă pe supuși în direcția bună, chiar riscînd ca unii dintre ei să-și julească genunchii, decît să-i păstorească de-a brambura, doinind duios în direcția prăpastiei. Îi vedeți pe pesedei făcînd așa ceva?” - Întrebarea e, desigur, retorică.

OCHELARIST

ÎNAINȚAȘILOR MEI, CU DRAG!

Privesc la tine, dascăl blînd și bun
Ce fosta-i, uneori- ncercat și de futuri.
Ți-s anii grei și poate mulți la număr
Dar sufletul încă ți-e tînăr...

Așa a fost de cînd e lumea,
Că cei ce știu să-ndrume pașii
Să poarte-n ei un suflet tînăr,
Și să-i cinstească toți urmașii.

A sta printre copii o viață
Înseamnă bucuria de-a trăi,
Înseamnă să găsești speranță
Să-ți exersezi puterea de-a iubi.

Privește înapoi o clipă,

O, dascăle, de-atîtea generații prețuit,
Și-oprește-o-n loc, căci e frumoasă,
Și nu oricui i-a fost sortit.

Să vadă-n urma sa priviri uimite
De bucuria de a ști și de-a afla,
Să-și amintească și mînuța tremurîndă
Atuncea cînd îl desena pe "a".

Vezi, dascăle, că e frumos s-oprești cîte o clipă,
Și amintindu-ți, cu plăcere, să zîmbești...
Și, dacă mă gîndesc un pic mai bine,
Prin asta... tu întinerești...

Înv. Maria COROI

Șc. Specială "Al. Roșca", Piatra Neamț

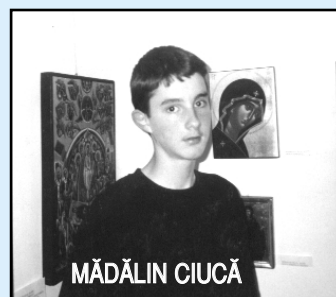
"ALEXANDRA ȘI INFERNUL"

Alina-Alexandra Ciobanu și Mădălin Ciucă sunt doi tineri elevi ai Liceului de Artă din Piatra Neamț. Amândoi s-au afirmat prin muncă îndârjită, seriozitate și o evidentă strădanie de autodepășire. De la un an la altul, rezultatele activității lor au fost tot mai bune, cei doi urmărind să-și îmbunătățească performanțele.

Dacă viața nu va fi excesiv de dură cu ei, Alexandra și Mădălin se vor putea dedica desăvârșirii profesionale. Până

(Franța), „CONCOURS INTERNATIONAL- Eveil des JEUNES ARTISTES” (Franța), „OLYMPIADES de la FRANCOPHONIE, des ARTS et de la CULTURE” (Franța), „OPEN DOORS INTERNATIONAL” le-au acordat primele locuri, medalii și trofee. Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, Ministerul Educației și Cercetării, Municipality orașului Piatra Neamț au oferit, datorită meritelor personale, diplome de excelență celor doi elevi. Palmare bogat, aurit și argintat! Alți tineri, fără să fie ispitiți de socraticul „NOSCE TE IPSUM” (Cunoaște-te pe tine însuși) se lasă atrași de alcool, droguri, plăceri ieftine, pierzându-și vremea și busola prin locuri rău-famate. Mai multă atenție se acordă infractorilor decât puținelor dar promițătoarelor valori autohtone! Câteodată, eviți să te mai și miri de ce olimpicii, medaliații, premianții școlilor noastre, aleg alte meleaguri, mult mai ospitaliere, mult mai generoase, mult mai atente cu valorile autentificate de competiții riguroase. Câteodată, nu vrei să te mai miri de ce George Enescu, Cioran, Mircea Eliade, Constantin Brâncuși etc. au evitat să-și lase osemintele în glia românească. Dacă este un afront sever, sau nu, marii gestionari ai treburilor țării au măcar datoria morală să se întrebe: -DE CE ?

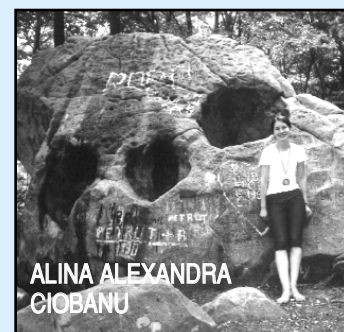
Imaginea României este onorabilă apărută de ilustrissime celebrități dar și de tinerile valori, inclusiv cele nemțene. Dacă există fonduri pentru diferite distracții, mai mult sau mai puțin electorale, mai mult sau mai puțin europene, trebuie să existe un sprijin concret și pentru cei care asigură o imagine frumoasă și onorabilă orașului, județului, țării. Până acum, cei doi, și alți câțiva tineri meri-

MĂDĂLIN CIUCĂ

acum, un context vitreg, parcimonios, agresiv și-a manifestat, ostil, dispozițiile față de cei care-și fac drum doar prin propriile forte și merite. În spatele lor nu se află tradiționalul sistem de „pile”, cadouri și relații cu unii sus-puși specializați în netezirea drumului spre succese umflate artificial, spre burse mănoase și nemeritate, dar direcționate partinic. Într-o societate măcinată de furii electorale, mafii de tot soiul și aranjamente deochiate, de culise, Alexandra și Mădălin încă mai cred în munca cinstită, pe brânci, până la uitare de sine. La cei 16 ani ai lor, Mădălin și Alexandra, maturizați aspru ceva mai devreme, încă mai cred în competiții oneste și în capacitatea de supraviețuire a valorilor tradiționale românești. Chiar dacă selecția naturală nu exclude malversatiile, iar cei doi tineri au avut neplăcerea să simtă, câteodată, gustul acestor „fructe” din „pădurea cu fiare”, scenariul existențial nu exclude nici prezența benefică a îngerilor păzitori, care se manifestă- din păcate- rezervat, suspicios, cu prea multă sficiune, abia pe ultima sută de metri. Atunci când se manifestă! De n-ar fi prea târziu!

Precizări necesare: cei doi tineri elevi sunt premianți. În afara distincțiilor școlare, acordate celor cu rezultate remarcabile la învățură, Mădălin și Alexandra și-au testat capacitățile artistice de viitori plasticieni profesioniști în vâltoarea unor competiții interne și internaționale fiind recompensați cu diplome, trofee și medalii de aur, argint și bronz. Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române i-a remarcat de câteva ori, considerându-i printre cei mai talentați elevi- pictori de icoane, din întreaga țară, participarea lor la concursurile de acest gen echivalând de fiecare dată cu un loc fruntaș în ierarhia miilor de concurenți români, talentați. „ART COLLEGIUM INTERNATIONAL”(cu sediul în Franța), „AMITIE PARTAGE- Le monde sans frontieres”

ALINA ALEXANDRA CIOBANU

tuși au făcut totul doar cu sprijinul eroic și privațiunile propriilor familii și PROFESORI!

Câți rinichi trebuie să-și vîndă tatăl și câte căpșuni trebuie să culeagă mama, pe alte meleaguri, pentru ca valorile cărora alții le înmănează doar o hârtie colorată, pe care scrie „DIPLOMĂ”, să înțeleagă esențialul, concret, nemțește, așa cum se obișnuiește în Uniunea Europeană spre care năzuim doar prin cuvinte?

Sper ca regretatul romancier LAURENȚIU FULGA să nu se supere, acolo unde se află acum, că i-am folosit titlul unuia dintre cele mai iubite romane scrise de el: „Alexandra și Infernul”.

Text și foto:
Mihail-Sorin GAIDĂU

O NOUĂ REVISTĂ LA PIATRA NEAMȚ

Din inițiativa Filialei Neamț a Societății de Geografie (președinte Mihai Atudosiei, profesor la Colegiul Național "Petru Rares" din Piatra- Neamț) peisajul publicațiilor peri-

odice din județul Neamț s-a îmbogățit cu o nouă revistă- REVISTA DE GEOGRAFIE.

La elaborarea primului număr care a apărut recent au contribuit, alături de profesorul Mihai Atudosiei (coordonator), profesorii: Iulia Marin, de la Grupul Școlar Nr. 9 (redactor șef), Adriana Vernica, de la Școala "Elena Cuza" și Constantin- Dan Ionescu, de la Școala Nr. 3 (redactori) și elevele: Andrada Cîmpeanu, clasa a IX-a A (redactor) și Manuela Ungureanu, clasa a XI-a E (corector), ambele de la Colegiul Național "Petru Rares".

Chiar dacă nu este menționată în mod expres periodicitatea apariției, aflăm într-o notă semnată de prof. dr. docent Grigore Posea, Președintele Societății de Geografie din România, "că se preconizează să aibă o apariție trimestrială" și tot domnia sa ne asigură "că această revistă va avea un

conținut de calitate (apreciere ce este confirmată chiar din acest prim număr- n.n.), deoarece județul dispune de geografi instruiți, pasionați, cu preocupări serioase în cercetare, dar și dascăli de excepție care insuflă elevilor aceeași curiozitate și pasiune științifică ca a lor".

Rubricile acestui prim număr, după un interviu cu prof. Victor Grigorescu, inspector de specialitate la ISJ Neamț, sunt inspirat definite și conțin materiale interesante atât pentru specialiști, cit și pentru alte categorii de cititori: "Geografi nemțenistudii și contribuții științifice" ("Populația județului Neamț după recensământul din 2002" de prof. Laura Ciupercă de la Școala Nr. 6; "De la teorie la practică, din clasă în terenul geografic" de prof. Mihai Atudosiei; "Evoluția numerică a

C.T.

(Continuare în pag. 8)

DE RÎSUL CURCILOR

Intrebăm cîte calorii și "E"-uri trebuie să consume un candidat pe zi, ca să ajungă per partid la asemenea zberete electorale... dacă pînă și melancolicul Geoană țipă, ce mai vreti?... Aud?... Quebec?!

II. Categoria: Gheorghie

III. Categoria: Ați înfipit laleaua-n brînză

Gheorghiu Beșș

În cancelarii sunt liste ale liberilor de sindicați, că ca cînd s-ar spune suntem foarte importanți:

- ministru' ne-a dat cu flit

- 5% din aprilie s-a negociat în mai și va fi dat în iunie, odată cu leafa din vacanță, deci se impozitează cum știu ei - gazul metan, telefonul și lumina au aceeași creștere, dar lunar!

Deci, unii sunt mai egali ca alții, lesne de înțeleas care pe care!

III. Categoria: Ați înfipit laleaua-n brînză

Mare brînză să vorbești la TV local: uită (e)!

● "Cetățenii trebuie să fie în de permanență întrebați"

● "Nemai vorbind de zonele de rezidențiale"

● "... de manieră de cit se poate de non- profit"

● "Avem nevoie de-un mediu cit mai curat, ordonat și logic"

● "Unii consilieri locali au dormit în AGA cam de pomană"

● "În primu' și-n primu' rînd ați atins deja o problemă"... Și mai rîdeți de perlele elevilor. Brava puui'!

IV. Categoria: Limbajul de surcele

Limbajul de lemn era, vă vine să credeți, unul strîmb, dar solid. Cînd vezi, ca orice optimist, că se poate și mai rău, devii automat nostalgic și realizezi că poți trăi într-o Românie oacheșă (de-un singur ochiu'), în care chiar orice este posibil- de exemplu: să ne îndemne d-na Doina Cornea să-l votăm pe Ilescu în 2000 sau să ne prezinte Vadim ca votabili- unii negri din Guineea pe lista consilierilor de lași.

Ai murit și n-ai simțit!

Viespea DIDA

COPIII NOȘTRI SÎNT MAI POEȚI DECÎT AI LOR

A cum cîteva săptămîni, de la Inspectoratul de Poliție al Județului Neamț, lua drumul Bucureștiului, cu poșta specială, un plic al cărui conținut ieșea oarecum din tipicul corespondenței "specifice". "Documentele" înaintate erau poezii, iar semnatarii, copii din județul Neamț: Andra Ioana Apopei și Ștefana Morhan, din Tîrgu Neamț, Andreea Bălu și Ramona Elena Tudosă, din Piatra Neamț, Ștefania Maria Bursuc, din Roznov și membri ai Cercului de lectură "Prietenii cărții", clasa a II-a, de la Școala Nr. 1 Răucești. Frînturi de sensibilitate, răbufniri și inocență și încîntătoare "chinuiri" ale talentului (parcă-l aud pe tata: "Te chinuie talentul, ai?!") În fapt, roadele primei faze a concursului "Copiii României creează", organizat de Ministerul Administrației și Internelor cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului. Noi am trimis poeziile primite de la copii la Poliția Județeană, la faza finală, la Capitală, dar avînd în vedere că sînt ai noștri, ne-am gîndit că n-ar fi rău să-i promovăm și pe plan local. Așadar, apelfînd la generozitatea gazetei Apostolul, să citim poeziile ale copiilor noștri. (C.T.)

GER

Steluță lîngă steluță
S-a făcut o danteluță,
Pe geamul dinspre șosea...
Zice bunicuța mea.
- De cine e croșetată,
Îmi spui bunicuțo, sper?
- De cine, de cine fată?
De un mare meșter: Ger!

Lavinia MĂRIUȚA
Cl. a II-a A

Îmi atinge ca o rană ușoară pielea.
Clopotul nopții învăluie
pături oarbe de somn.
Moralitatea a devenit
o stare de indignare.
Vreascuri putrezite de cuvinte
se izbesc de pereți.
Pe vremea mea adolescentină de seară
se dispută lupta dintre copil și femeie.

Ștefana MORHAN
Cl. a VIII-a

Și chei împletite din raze curate,
Cu mii de povești și sute de zîne
Doar cît privești mireasma te-
adoarme.
Plutești printre flori,
Comori deslușești
Și-n taină te pierzi
Tot răul străvezi.
Pe-o aripă albă mergi mai departe
Prin umbre de noapte porți se deschid
Speranțe-mplinind acest paradis
Veșnic deschis doar pentru noi
Cu tainile-i noi.

Andra- Ioana APOPEI
Clasa a VIII-a

PĂRINȚILOR MEI

Doamne ține-i fericiți,
Pe părinții mei iubiți.
Să mă poată crește bine
Să se bucure de mine.
Iar eu să fiu cuminte,
La ce-i bun să iau aminte,
De ce-i rău să mă feresc
Și mereu să-ți mulțumesc.

Daniel VRÎNCEANU
Cl. a II-a

DEFINIȚIA VIETII

Cu creioane din țurțuri de lumină
Îmi trazes o hartă a sufletului,
Căci eu sunt ochiul magic
Ce vine din lacrima inimii.
Două stele vii îmi sunt buzele
Culese de pe cerul sidefat.
Pășesc agale pe iarba galbenă
Culeg murele ce se ascund printre
rugii întepători
Și citesc pagini nebănuite.

Andreea BĂLU
Cl. a VIII-a

MAMA

Datorită ție eu trăiesc
Și doar pe tine te iubesc
În ochii tăi văd doar iubire
Zîmbet, în a ta privire.
Îmi dai multe sfaturi bune
Și-mi deschizi o cale-n lume.
Și să aflu tot ce-a fost
Și să am în viață un rost.
Strălucești pe cer, în sus
Iartă-mă de ce ți-am spus
Și-am să-ți mai spun că te iubesc
Fără tine nu aș putea să trăiesc.

Maria- Ștefania BURSUC
Cl. a VI-a A

AERUL MAI VREA AER

Ceasul e mut.
Zbaterea pereților

TĂRÎMUL DE VIS

O lume de basm cu porți fermecate

Bucurii de la copii AUTOR LA 15 ANI

Cu prilejul zilei de 1 Iunie a avut loc la Școala Nr. 2 cu clasele I- VIII din Piatra Neamț o activitate deosebită. Este vorba despre lansarea unei culegeri de matematică. Aceasta cuprinde un număr de 25 de probleme de algebră și 25 de probleme de geometrie, cu rezolvările aferente.

Surpriza vine din faptul că autorul cărții este Flavian Georgescu, elev în clasa a VIII-a A, a acestei școli. Îndrăgostit de matematică, el este posesorul a numeroase premii la concursuri și olimpiade de profil. A excelat însă și la competițiile de fizică. Este și secretarul de redacție al revistei Generația 9, de la școala amintită. De altfel, Flavian este tipul elevului "de nota 10" cu care orice unitate școlară s-ar mîndri și face parte din categoria tinerilor de viitor, ale căror

performante impresionează. Volumul, lansat chiar de Ziua Copilului, se numește "Matematica- regina tuturor științelor" și se adresează atît elevilor de gimnaziu și celor de liceu, cît și tuturor celor care îndrăgesc obiectul matematică.

Prin cuvîntul introductiv, Flavian dovedește că nu este numai posesorul unor calități deosebite în sfera științelor exacte, ci este un tînar modest și dornic să împărtășească celor din generația lui satisfacțiile pe care ți le poate oferi un obiect considerat de mulți elevi drept "arid".

Despre acest "mic Pitagora" ar mai trebui precizat un lucru, anume că posedă un sentiment caracteristic numai oamenilor aleși: recunoștința.

La activitate au fost invitați colegii de școală, cadrele didactice, reprezentanți ai diferitelor instituții care au tangență cu învățămîntul, persoane din mass- media.

DIN NOU PE PODIUM

Ca în fiecare an, în prima duminică din iunie, a avut loc la Iași, la sediul revistei Cronica, festivitatea de premiere a copiilor care au participat la Concursul de creație "Autori: Copiii! Lumea ca metaforă și culoare". Ajunsă la a XXVIII-a ediție, competiția a reunit creații literare și plastice ale elevilor de la toate ciclurile de învățămînt din toată țara.

Alături de secțiunile clasice: poezie, proză și eseu s-au constituit și altele care vizează activitatea cenaclurilor literare și a revistelor școlare din unitățile de învățămînt.

Membrii cenaclului literar "EUROCULTIN" de la Școala Nr. 2 din Piatra- Neamț au participat cu lucrări la toate secțiunile și au fost nominalizați pentru ediția din acest an.

Individual, pe podiumul laureaților au urcat elevii: Paul Stolniceanu, cl. a IV-a A, Adnana Sava, cl. a IV-a C, Diana Vasile, cl. a VII-a D, Oana Mătase, cl. a VII-a D, Cristina Gicoveanu, cl. a VII-a D, Silvana Cosma, cl. a VIII-a

A și Loredana Licău, cl. a XI-a.

Și revista editată de școlarii de la unitatea de învățămînt amintită va primi o distincție din partea celor care sunt jurnaliști "de profesie" și conduc de aproape 40 de ani o publicație de prestigiu, așa cum este revista de cultură CRONICA. Nici cenaclul "EUROCULTIN" nu este trecut cu vederea, avînd de asemenea un loc pe podium.

Sîmbătă, școlarii nominalizați, împreună cu profesorul conducător al cenaclului, au fost prezenți la sediul revistei pentru a se bucura de diplomele și premiile pe care organizatorii le oferă la fiecare început de vară.

Rezultatele din acest an dovedesc încă o dată că elevii nemțeni se află printre cei mai buni din țară atît la creație literară cît și matematică. Confirmarea talentului lor se constituie în... BUCURII DE LA COPII.

Prof. Monica S. CRISTEA

REVISTE ȘCOLARE

ROATA SOARELUI -
2/2004

Revista elevilor de la Grupul școlar de transporturi auto (coordonatori, profesorii Florin Alcaz și Loredana Gorea-Axinia) își deschide paginile sale cu un editorial, "Atuul tinereții" semnat de eleva Cipriana

Cobzariu, redactor care semnează și un interviu cu un fost elev al liceului, instructorul Constantin Cobzariu. Mamei îi este dedicat un emoționant elogiu sub semnătura Larisei Elena Barna. O imagină continuă a baladei Miorița semnează Iulia Oancea și Andreea Culbece. Frumoase versuri

publică elevii Ioana Mirela Grasim, Radu Constantinescu și Bogdan Grădinaru (în engleză). Nu lipsesc paginile cu exerciții de matematică, perle "d'ale elevilor" și "ale profesorilor". Viitorii meseriași în ale motoarelor de la acest liceu au rezervate paginile lor

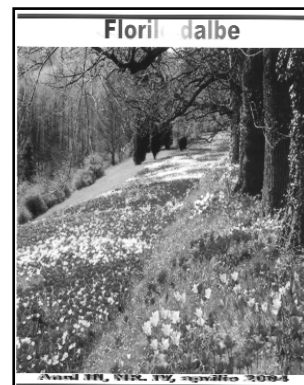
REVISTE ȘCOLARE

despre tipuri mai noi sau mai vechi de autoturisme.

GENERAȚIA 9 -
5/2004

Ajunsă la numărul 5, revista școlară de la nr. 2 Piatra Neamț (coordonator Monica Marilena Cristea) oferă cititorilor din clasele primare (și nu numai) numeroase articole legate de preocupările lor, pagini de proză și poezie scrise de către cei mai tineri (viitori) scriitori pietreni: Ana Rotaru, Laura Cojoc, Ruxandra Popuțoia, Oana Năfornită, Anda Dorneanu, Ștefan Nistor, Roxana Pascu, Vladimir Sorie, Angelo Andronache, Ioana Nistor, Ovidiu Pavel, Ștefan Mihai, Oana Mătase (care, între timp,

a scos și o carte de versuri), Laura Moruz, Diana Vasile, Silvana Cosma, Cristina Gicoveanu și alții, despre care am mai auzit sau vom auzi în viitor. O pepinieră de tinere talente din care vor ieși viitorii iubitori sau creatori de literatură. Interesante sînt și paginile în care hazul celor mici este la el acasă sau cele

care cuprind curiozități.

FLORILE DALBE -
3/2003, 4/2004

Revista școlii nr. 10 Piatra Neamț (profesor coordonator, Gheorghe Alistar), care apare în condiții grafice de excepție, color, ilustrată cu desene ale elevilor, conține numai texte ale elevilor. Alexandra Chiriac, Oana Dominte, Diana Stoica, Anca Micu, Cristina Dominte, Liviu Hirțan, Alina Munteanu, Elena Ciobanu, Irina Buruiană, Tudor Iacob, Larisa Olaru, Marta Irimia, Mihai Sfarghie, Florin Trifescu, Alexandra Balmuș, Ioana Pavel, Amalia Grosu își publică amintiri de vacanță, jurnale de călătorie sau întâmplări cu haz sau tîlc

din viața lor de școlari, iar Roxana Iftime își exersează condeiul în versuri, iar Alexandra Toma în rebus. Cu aceiași colaboratori inspirați apare și numărul următor al revistei, cel din acest an, la care se mai adaugă alte nume noi: Alexandru Păduraru, Luiza Grădinaru, Adina Corchez (versuri), Alina Stanciu, Bianca Baltag, Ștefan Popa, Alexandru Toma, Amalia Crețu, Emma Leu. În numărul 4 aflăm mai multe exerciții rebustice semnate de Gabriela Hapău, Amalia Grosu, Alexandra Toma. O revistă frumoasă, pe placul celor mai mici cititori.

CITITORUL DE REVISTE
(Continuare în pag. 7)

IMPRUDENTĂ

Frunza era fericită,
Veselă, îndrăgostită,
Dar, iată că a pălit
lubitul cind și-a zărit.
Și-a întins gîtul subțire
Să se uite, să-l admire,
Dar ștrengarul a fugit...
Și frunza s-a dezlipit.
Acum zace la pămînt
Și oftează suspinînd.
- Cine o fi pus-o oare
Să se-ntindă așa tare?

Alina CORUGĂ
clasa a VI-a

CULORILE TOAMNEI

Toamna-a desenat pe dealuri
O paletă de culori:
Roșu, ruginiu în valuri
Se revarsă, dînd fiori.
Pictor talentat e toamna
Așterne peste grădină
Cu o mină nevăzută,
Stropi de galbenă lumină.
Verdele devine pal.
Frunze mici și zgribulite,
Se leagănă și dispar,
Lăsînd iar nepregătite
Crengile care tresar
Și se-ntreabă cu mirare:
- Ce vom face-n iarnă, oare?

Alexandru CĂRUNTU,
clasa a V-a

PLÎNGE CERUL

Ochiul cerului senin
Plînge cu amar suspin,
Și înghite lumea toată

ANOTIMPURILE CREAȚIEI , ARGUMENT?

*Ce poate fi mai frumos pe lume decît sufletul pur al unui copil, deschis cu sensibilitate spre tot ce-l înconjoară?
Ați încercat vreodată să-l descifrați, să-i descoperiți zborul și speranțele? Dacă n-ați făcut-o pînă acum, vă invit să
o faceți, apropiindu-vă cu răbdare și înțelegere de aceste minuni vii și... cine știe?... poate, vă veți regăsi pe voi înșivă
cu bucuriile și tristețile, cu speranțele și neîmplinirile ce vă frămîntă.
Oricum, vă asigur, că alături de ei veți pătrunde într-o lume aparte, veți fi înconjurați cu dragoste și timpul se va
opri pentru o clipă în loc; aceea va fi clipa creației, în care realitatea va prinde alte contururi, filtrată prin sensibilitatea
sufletului copilăriei.*

Prof. Melania ȘERBU

Lacrima lui înghețată.
Vîntul suflă,
N-o usucă.
Și rămîne tremurîndă
Pe o margine de frunză,
Pe o creangă mai firavă
Sau pe-o streășină de casă.
Ochiul cerului senin
Plînge cu amar suspin,
Și-i duce vîntul prin lume
Șoaptă tristă, fără nume.

Alexandru SCARLAT,
clasa a VIII-a

NOAPTE DE TOAMNĂ

Pașii mei zadarnic
Rătăcesc pe drum,
Cerule nopții tainic
E pierdut în fum.
Liniște sau șoapte?
Streșinile plîng.
Eu colind prin noapte
Visele să-mi strîng.
Le adun pe toate-n
Toamna ce-a sosit,
Pe oglinzi de ape,
Ce-au sclipiri de-argint.
Lumea-ntreagă doarme,
Ploaia bate-n geam,
Eu colind prin noapte,
Visu-i tot ce am.

Oana CIOBANU,
clasa a VII-a

DOINĂ I (de dragoste)

Frunză verde de pelin,
Dusu-i dus cerul senin
Cum se duce un suspin.

Frunză galben-aurie
Ce te-așterni peste cîmpie
Te poartă peste pămînt
Leagăn legănat de vînt,
Ca să-ți cînti viersul pribeag
Despre ce ți-e-n lume drag:
Drag ți-e cerul și pămîntul,
Și speranța și cuvîntul,
Drag ți-e verdele și-albastrul
Luminat de-al nopții astru,
Drag ți-e tot ce te-nconjoară
Din toamnă în primăvară.

DOINĂ II (Bunicului meu)

Frunză galbenă-n răzoare,
Păsările călătoare
Și-au luat drumul către soare.
Frunză vestedă de fag
Trist privesc al lor șirag
Și mi-e dor să zbor spre larg.
Ca și anii ce-au trecut
În lume cît am trăit;
Dor mi-ar fi ca să mai fiu,

Dar cît voi trăi, nu știu,
Dor mi-e ca să-mi văd nepoții
Cum roiesc în jur cu toții,
Drag mi-e să le spun povești
Despre fete-mpărătești,
dor mi-ar fi să-i văd crescînd
Dar nu voi ști pînă cînd.

Mihaela BĂDĂRĂU,
clasa a VIII-a

PRIMĂVARA

Trup frumos, parfum de floare,
Ochi senini de viole,
Păr de aur, lung și moale.
Ăsta-i chipul dragei mele.
O iubesc cum nu se poate
Alta-n lume să-ndrăgesc,
Vorbe dulci eu îi șoptesc
Cînd s-apropie în noapte.
O privesc, privire mută,
De-acel farmec necuprins;
Primăvara mi-a întins
Gura-i dulce, mă sărută!

Alexandru LARION,
clasa a VIII-a

ÎN SAT

Vîntul curge spre cîmpie
Transparent și uniform
Toate ierburile-nvie
Țarinile încă dorm.
Ici și colo se ridică
Cît-un nor micuț de fum
Și un zbor de rîndunică
Trece-n grabă peste drum.
Un miel alb, cu pete negre
S-a oprit o clipă-n loc...
Apoi zburdă și nu vede
Turma care-o ia din loc.
Gospodinele-s grăbite,
Spală, scutură, vopsesc
Și par foarte fericite,
Rost de treabă cînd găsesc.
Doar bunicul stă-n prîdvor
Și-și încălzește la soare
Reumatismele, căci tare
După-atîta frig îl dor.
Trage cu nesat în piept
Aerul de primăvară,
Și gîndește înțelept:
- Altă viață-o să răsăra.

Oana LUCA,
clasa a VI-a

ADOLESCENȚĂ

Scriu peste suflet ca pe hîrtie,
Murmure, șoapte, o melodie,
Visele mele fără hotar,
Iubirea-mi sfîntă ca un altar.
Scriu peste suflet zborul de mîine
Aripă întinse spre tot ce-i bine,
Și întind mîna spre frumusețe
În pragul vieții îi dau binețe.

Anca VIERU,
clasa a VIII-a

ÎNCEPUT

Muguri deschise albi printre frunze
Caut zadarnic acolo muze
Sufletu-mi spune că nu sunt eu,
Cuvîntul cade spre mine, greu.
Timpul mă-ncege cu aripa lui
Și las cuvîntul zbor vîntului
Leagăn de cer și de pămînt,
Pentru ce-am fost, pentru ce sunt.

Monica TĂRĂBUȚĂ,
clasa a VIII-a

*Poezii semnate de membrii
cenaclului „Mugur de fluier”,
Școala nr. 8, Roman*

REVISTE ȘCOLARE

REVISTE ȘCOLARE

REVISTE ȘCOLARE

(Urmare din pag. 6)

ANOTIMPURI - 35/2003

Cea mai longevivă
revistă editată de
un liceu din Piatra
Neamț, "Anotimpuri",
a ajuns la numărul
35, prin strădania
coordonatorului ei
prof. Constantin
Tomșa și a conducerii
Grupului școlar
"Gheorghie
Cartianu" din Piatra
Neamț. Făcută cu profesionalism,
din ce în ce mai bună de
la un număr la altul, revista
liceenilor de la Chimie a
devenit cunoscută nu numai în
județul nostru ci și peste
granițele lui, ea avînd deja la
activ cîteva premii importante
obținute la nivel național.

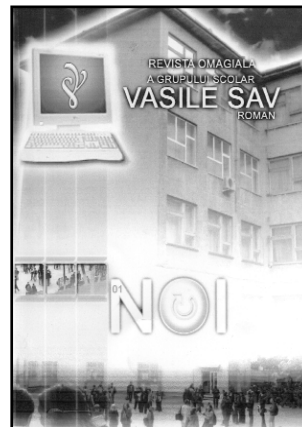
Numărul pe care îl avem în
față, care se deschide cu un
articol omagial Ștefan cel
Mare, conține articole semnate
de elevi, profesori, foști elevi ai
liceului, actuali studenți. Nu
lipsește din acest număr suplimentul
"Anotimpuri pitice" care
găzduiește texte ale celor mai
mici colaboratori "externi" sau
ai instituției școlare editoare.
Frumoase versuri am citit din
acest număr sub semnătura
elevilor Radu Verman, Radu
Chelaru, Iurea Matei, Andreea
Macovei, Diana Tudor, Elena
Spănu, Luciana Ungureanu.
Ne-au încîntat și prozele semnate
de Cristina Cărnău, Cmaelia
Biceanu și Luciana
Ungureanu.

CLIPA - 25/2004

Revista Grupului școlar
"Danubiana" din Roman (coor-
donatori, prof. Constantin

Adamovici și Gabriela Nistor)
se prezintă cititorilor cu note tip
magazin, interesante, la care
se adaugă și cîteva creații ori-
ginale ale elevilor. Cele din
urmă sînt semnate de Bianca
Botez, Raluca Cucu, Adriana
Chihălău, Carmen Arabu,
Andreea Dorcu. Dintre glumele
publicate de elevi am reținut
una mai simpatică: "Două
cireșe stau de vorbă în copac.
Cireșa-fată începe să rîdă. -
De ce rîzi?, întreabă cireșa-
băiat. - Păi, ți-a ieșit
viermișorul!, îi răspunde
cireșa-fată". Ne permitem să
le sugerăm însă coordonato-
rilor publicației ca numărul de
pagini cu creații originale ale
elevilor să primeze în revistă,
în detrimentul celor care conțin
articole preluate din alte reviste
precum "Formula AS", "Acasă
magazin" sau "Ioana", pentru a
onora diploma primită din
partea Inspectoratului școlar

Neamț. Copii talentați se găsesc
și la acest liceu, cu siguranță. O
dovedesc textele semnate de ei.

NOI - 1/2004

Primul număr al revistei edi-
tate de Grupul școlar "Vasile
Sav" din Roman (director Dan

Zaharia), care apare în condiții
grafice de înviat, are un mare
merit: e, credem, printre puținele
reviste din județ, dintre cele
școlare, foarte profesionist struc-
turate redacțional. După editorial
citim un articol dedicat orașului
Roman, o notă dedicată Anului
Ștefan cel Mare, apoi un
deosebit de documentat articol
despre calculatoare, alte cîteva
articole despre telenovele,
mass-media, emisiunile tv, iar
partea a doua a revistei este
dedicată creațiilor de proză și
versuri. Bogatul număr al revistei
este întregit de cîteva pagini cu
glume și "mărgăritărele" adunate
din viața de liceu. Le sugerăm
redactorilor revistei să semneze
autorii textelor cu numele întreg
și nu cu inițiale. Cei care scriu
(bine) trebuie cunoscuți de citi-
tori. Grupul școlar romașcan
editează și un supliment, intitulat
"Adolescentul de Roman", sub
aceeași coordonare, la care
colaborează elevii acestui liceu.

ȘCOALA - 7/2003

Școala nr. 3 Roman
editează (sub coordonarea înv.
Dana Smerea) o frumoasă
revistă scrisă în întregime de cei
mai mici autori, elevi din clasele
II-VIII, revistă legată în triplă,
viu colorată, cu o tehnică de
tehnoeditare de zile mari, o
revistă cum ne-am fi dorit în
visele noastre din copilărie să
citim. Cu siguranță că cei mai
mici cititori se pot îndrăgosti
lesne de o astfel de revistă iar
colaborarea la ea devine o
dorință a tuturor celor care cred
că au ceva de spus și de scris,
chiar dacă se află doar la cîteva
ani de la cunoașterea alfabetu-
lui. Revista cuprinde texte
scurte, inspirate, adevărate
perle de ingeniozitate și talent,
avînd în vedere și vîrsta celor
care o scriu. Profesorii care se
ocupă de coordonarea elevilor
colaboratori merită toate
felicitările noastre.

GRAND' PLACE DE BRUXELLES

Ca tot românul ajuns pentru prima dată într-o mare metropolă occidentală, impresia este copleșitoare. Derutată la început de contactul neverosimil de direct cu istoria, vizualul se amestecă cu auditivul și olfactivul.

Grand' Place de Bruxelles într-o zi de duminică - un mare spațiu pătrat mărginit de impunătoare clădiri istorice: casa în care a locuit Victor Hugo în perioada autoexilului în Belgia "La Maison du Roi", "Palatul Breslelor", "Hotel de Ville" în fața căruia trăsurile de epocă stau alături de limuzine luxoase. Se oficiază căsătorii. Ofiterul stării civile îmbrăcat în uniformă de la 1830- data de naștere a Belgiei. O tinăre pereche, proaspăt căsătorită, se îmbrățișează prelung. Mireasa - în rochie albă, lungă, trenă, voal. Mirele - în tricou, blugi, pantofi de tenis...

În piață, o mulțime de turiști - foarte mulți japonezi - vânzători de flori și de tot felul de suveniruri. Am nimerit într-un an impar. Păcat: din doi în doi ani, Grand' Place devine un imens covor de flori, spre desfătarea privitorilor, turiști sau localnici.

O luăm pe o străduță laterală, îngustă, pitorească plină de chocoaterii - belgienii spun că ei sunt creatorii de drept ai ciocolatei. Micile prăvălii cu suveniruri sunt pline de turiști.

Ajungem la celebrul Manneke-Pis, copilașul care - spune legenda - prin sec. XV a salvat orașul de invazia barbarilor, prin indecena naivă a gestului. Acum e îmbrăcat. Are o garderobă cu peste 1000 de costume din toate colțurile lumii, printre care și costumul de "berger roumain". Exploatat la maximum din rațiuni turistice, îl găsești pe platouri, pe mici picturi, sub formă de statuete, tirbușoane, cărți de joc. Ce vrei, e o emblemă a orașului, alături de machetele celor 100 de vaci (mărime naturală), ornamentate variat - unele de artiști celebri - răspândite în tot orașul.

Sub soarele torid de august (mult mai puternic decât de obicei) zidurile devin fierbinți, umbra lor dă falsa impresie de răcoare. Norocul vânzătorilor de înghețată și de băuturi răcoritoare!

Părăsesc locul cu senzația că memoria mea și a aparatului foto n-a reținut tot ce-ar fi dorit și implicit, cu speranța că voi reveni într-o zi.

Prof. Steluța CRĂCIUN

Abilitatea comunicatională în liceu între (in)competență și (per)formanță

Teorie comunicării tinde astăzi să preia funcția însăși a acesteia. Acest lucru este paradoxal. S-ar crede că suntem perfectibili și că ne desăvârșim pe măsură ce înaintăm în vârstă. Zic „s-ar crede”, pentru că nu e așa. Cel puțin în privința dezvoltării limbajului și a capacităților comunicationale.

Cândva - nu foarte demult! - (v-ați amintit de basme, nu?) am lucrat într-o grădiniță. Erau copii acolo. Și toți foarte curioși de poveste. Uneori, povesteam după niște planșe. Povestire după imagini se numea (acum probabil s-a modificat și asta). Oricum, în loc de cuvinte, aveau în fața ochilor scene din poveste. Cu vocabularul lor redus, reușeau să transmită logic și coerent - calități generale ale stilului! - mesajul povestirii

...Dar - iată-i acum pe acei copii, la ore în liceu...

Aria curriculară limbă și comunicare...Ce-ți poți dori mai frumos? Se presupune că lecturile - repetate, nu? - i-au „cizelat” pe foștii povestitori și au acționat asupra... creativității lor. A, uitați un lucru: dragii mei elevi - pe care, de altfel, îi iubesc foarte mult - sunt extrem de ocupați. Poate mai trimit niște SMS-uri sau un mail nu mai scriu un jurnal, nici nu mai compun scrisori... Nu mai citesc. „Nu au timp”. Timp - pentru ce? Când toate cuvintele se aștern sub ochii noștri, pretutindeni... Timp pentru lectură, când nu se poate trăi fără a te informa?

Ei bine, da! În liceu există această criză a timpului. Nu au timp să citească, deci nici să scrie, să restructureze adică, ce au citit.

Faceți un experiment foarte simplu: luați un elev, un roman clasic și... atât. Și acum, rătăciți elevul între paginile romanului. Rătăciți rămâne! Din Enigma Otiliei va ieși un „și apoi Otilia s-a supărat și Felix a încercat s-o împace și...”. Fără centralizare pe importanța comunicării, pe selectarea a ceea ce este esențial.

Unii dintre ei vorbesc însă foarte bine. Pe de rost. Când ați citit ultima dată o teză de liceu? Propozițiile intercalate sunt sublime, pentru că lipsește din ele ... predicatul, sau verbul aferent se transformă într-un gerunziu: „Pascalopol, gândind că e mai bine ca Costache(sic!) să o înfieze, dar nu

va reuși pentru că bătrânul...” și urmează o altă propoziție. Vocabularul e „reduc la maxim”. Te poți înțelege bine cu ei însă dacă stăpânești argoul. Atunci ești... „de gașcă”.

Un alt principiu al comunicării pe care îl observ neglijat din zi în zi e cel ... al tăcerii. Nimeni nu-ți mai dă acum dreptul la cuvânt. Dacă reușești să creezi o atmosferă „vie” în clasă, de concurență, te trezești că nu reușești să-ți mai termini fraza. Elevii noștri nu mai au răbdare „să se înscrie la cuvânt”, ei spun direct ce au pe suflet.

Să facem un eseu (nu mai insist asupra a ceea ce înseamnă de facto, eseu!) Evidențiați trăsăturile particulare ale unui curent literar pe o operă dată: clasicismul. Reluăm tot Călinescu. Vor lua punct cu punct fiecare trăsătură și vor adăuga „se întâlnește atunci când vorbim despre începutul și sfârșitul romanului”; „altă trăsătură” „se întâlnește atunci când...” Punct!

Nu mai e vremea de povești. Nici vorba de critică, nu-i așa? Scrieți, copii, scrieți, care și cum puteți, pentru că avem nevoie de o comunicare (Dacia... „neliterară”).

Soluții există. Trebuie să avem în vedere momentul de început. Elevii de clasă a IX-a ar trebui să posede un bagaj minim de cunoștințe: rezumatul, analiza. Ne vom axa pe faptul că mai au cunoștințe de gramatică și vom umple deficitul adus de nestudierea acesteia în liceu, cu ajutorul unei analize de text. Elevii sunt familiarizați la această dată cu nivelul morfologic (substantiv, adverb, sintactic, cu semnele de punctuație și, la un anumit nivel, cu semantica.

Familiarizarea elevilor începe cu evidențierea importanței fiecărui nivel, și apoi analiza practică a unui text. Dacă luăm o descriere (un text dialogat presupune utilizarea unor cunoștințe de comunicare ale căror baze se consolidează acum) vom solicita elevilor, inițial, să identifice clasa morfologică utilizată cel mai des. De exemplu,

substantivul și adjectivul. Vom observa raportul substantiv abstract/ substantiv concret, dacă adjectivul are valoarea unui epitet sau nu, și eventual, din ce clasă morfologică provine. După analiza sectionată a tuturor părților de vorbire cu importanță semantică în context, după organizarea lor, punctuală, pe tablă, respectiv pe caiet, se va trece la nivelul simbolic (toate acestea sunt noțiuni utilizate în clasele gimnaziale, dar liceul reunește elevi din multiple școli cu potențial diferit). Ca sarcină, se cere elevului să organizeze informația oferită, conform unui plan (chiar set de întrebări) folosind propriile mijloace lingvistice. Exemplu: prima strofă conține un număr considerabil de substantive aparținând câmpului semantic „iarnă”, substantive care construiesc o imagine etc.

Se va cere unui alt elev să repete informația auzită într-o altă formă și să adauge și el un element de analiză. Și asta, până la epuizarea textului, până la transcrierea (în detaliu) a tuturor interpretărilor posibile. Profesorul are datoria de a dirija munca elevilor prin întrebări, completări, aprecieri (pozitive!) și are datoria de a încuraja opiniile personale. Se vor indica formule de genul „consider că așa putea adăuga...”

„fac observația...”
„s-ar mai putea interpreta...”
Pentru ca ideile atâtor elevi să devină coerente, iar ora să aibă fluență.

Ce ziceți? Speranța...

Prof. Diana MIHALACHE,
Liceul de Informatică,
Piatra-Neamț

Schitul de pe Ceanău

BUN RĂMAS, DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE!

Ne apropiem de ziua în care clinchetul cristalin al clopoțelului va răsună pentru ultima oară, obosit parcă alături de noi, îndemnându-ne să pornim în mult așteptată și meritată vacanță de vară.

Parcă mai ieri, o zi ruginie de toamnă, anunța deschiderea anului școlar 2000-2001. Ni-i amintim pe cei mai mici școlari de atunci, sfioși, ținând strâns mîna mamei, așteptînd să cunoască pe doamna învățătoare care îi va conduce în clasa unde, așa cum le-a spus doamna educatoare, îi așteaptă pe bănci ABECEDARUL și MATEMATICA, viitorii prieteni care ascund între coperti tainele cunoașterii.

Au pășit în lumea semnelor grafice, a literelor, a cifrelor. Au descoperit frumusețile naturii, bogățiile patriei, trecutul istoric al poporului nostru...

Timpul a trecut mai greu sau mai ușor. Au trecut patru ani și ca de fiecare dată ne emoționează clipa despărțirii.

O nouă generație de elevi va păși în toamnă în ciclul gimnazial. Acestei probleme îi acordăm o mare atenție. Indiferent de nivelul de cunoaștere pe care l-au atins elevii, de munca pe care au desfășurat-o învățătorii în scopul trecerii elevilor într-o nouă treaptă de învățămînt, aceștia nu sunt pregătiți să facă saltul calitativ, să treacă la activitatea coordonată de un singur educator la aceea condusă de mai mulți profesori. Este nevoie de o perioadă de adaptare. Această perioadă stă în atenția învățătorilor de la clasa a IV-a și a profesorilor de la școala noastră.

De aceea, viitorii elevi ai claselor a V-a, în cadrul activităților organizate în școală au cunoscut pe viitorii profesori. Învățătorii cunosc programele școlare ale claselor a V-a, iar pentru formularea cerințelor testelor de evaluare finală, profesorii au studiat programa școlară a claselor a IV-a. Au fost puse la dispoziția profesorilor fișele psiho-pedagogice ale elevilor.

Problema trecerii de la ciclul primar la cel gimnazial implică o multitudine de factori (elevi, învățămînt, profesori, părinți) și depinde direct de îmbinarea conștientă a eforturilor tuturor.

O nouă generație de elevi ai școlii noastre ne adună la SERBAREA DESPĂRȚIRII. Simțim lacrimile ce ne joacă în priviri însoțindu-ne zîmbetele.

În jurul nostru multe flori, florile recunoștinței. Elevii, copiii noștri, de care ne leagă atîtea amintiri ne vor părăsi pășind spre o nouă treaptă a cunoașterii.

Pe tabla frumos împodobită este scris cu litere mari:

"BUN RĂMAS, DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE!"

Înv. Natalia CHITICARU
Școala Nr. 8 Roman

O NOUĂ REVISTĂ LA PIATRA NEAMȚ

(Urmare din pag. 5)

populației rurale în depresiunea Cracău-Bistrița, în secolul XX" de prof. Cristina Letos de la Școala Nr. 5; "Evoluția de perspectivă a municipiului Piatra-Neamț și a zonei sale periurbane" de prof. Dumitru Letos), "Eveniment" (Simpozionul "Geografie și Religie"), "... undeva în lume ("Prin

grădini de vis" de prof. Nina Sava de la Grupul Școlar "Gheorghe Cartianu"; "Insula di Garda" de prof. Iulia Marin), "Geografi celebri" (Simion Mehedinți de prof. Mihai Atudosiei), "Ecologica" ("Alfabetul geografiei" de prof. Adriana Vernica), "Geografia în testele naționale" (cite un test pentru clasele a VIII-a și a XII-a), "De vorbă cu olimpicii", "Agendă" și "Jocul didactic".

La conținutul dens, bine structurat și tratat cu mare atenție din punct de vedere științific și didac-

tic de către toți autorii, colectivul de redacție își propune și reușește să impună revistei o ținută deosebită, la aceasta contribuind în mod fericit și ținuta grafică asigurată de Maria- Mirela Gălățanu (tehnoredactor) și Florin Gălățanu (tehnoredactor, grafician) și condițiile tipografice excelente realizate de "Eurotipo" SRL Piatra Neamț.

La acest început, urăm noii publicații viață lungă, cit mai mulți colaboratori și cititori!

APOSTOLUL LITERAR ȘI ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA; Ștefan CORNEANU • **GRAFICA:** Alexandra CIOBANU, cl. a XI-a, Liceul de Artă

MESAGERI CULTURALI ŞI COLABORATORI AI N.A.S.A ŞI AI EUROPEI DIN NEAMŢ

BILANŢ CE PROMITE

Spirala timpului a crescut dintr-o oală românească ce şi-a petrecut firul vremurilor prin la sculptoare a acestui neam românesc, nativ superinteligent, care a creat şi a trăit frumosul prin prea multe lacrimi şi totuşi...

Începutul nu este doar un titlu surprinzător ci este o impresionantă realitate care, așa cum se întâmplă de obicei cu adevăratele valori, stau tăcute și discrete fără a scoate ochii nimănui cu măreția lor deși ar trebui s-o facă în aceste „vremuri răsturnate”. De ce astfel de titlu? Pentru că este o realitate a vieții OBIȘNUITE a unor dascăli cu discipolii lor dintr-un loc depărtat „de la țară”, respectiv de pe la poalele Cetății Neamț.

În perioada 24-28 mai 2004, Casa Corpului Didactic Neamț, împreună cu filialele sale din Târgu Neamț, Roman și Bicăz și în colaborare cu ISJ Neamț, având un consistent sprijin și o implicare pe măsură a unor unități școlare din județ, a organizat manifestarea intitulată „Zilele școlii nemțene” care a căpătat o dimensiune interjudețeană și a cuprins: sesiuni de referate și comunicări științifice, expoziții de creativitate didactică, expoziții cu obiecte de artă populară tradițională, spectacole susținute de formațiile artistice din școli. Dintre mulții participanți enumerăm

aici câteva din școlile care s-au remarcat: Școala Nr.1 Târgu Neamț, Școala profesională și Nr.2 din Vânători, Școala Crăcăoani, Școala Specială „Al. Roșca” P. Neamț, Colegiul Tehnic Tg. Neamț, care au dat conținut consistent și dimensiunea crosscurriculară corectă unui șir de manifestări pregătite de conducerea Școlii Nr. 1 Tg. Neamț sub genericul „Spre Europa, printr-un turism ecologic”. Au susținut referate, comunicări științifice și prezentări de produse artisanale, de oferte de turism și de proiecte europene profesori, elevi și reprezentanți ai unor agenții turistice din Tg. Neamț (Ozana, Belvedere) înnobiți fiind de două straine naționale specifice zonei purtate cu mândrie și povestite „în dulcii grai moldovinesc” de Nicolae și Elena Popa, de la Muzeul omonim din Târgu Neamț.

Referatele prezentate au demonstrat că „spațiul a marcat sufletul fiecărui popor, cu atât mai mult pe cel românesc, care și-a găsit rostul în natură, căci „codru-i frate cu românul” (Emil Racoviță) și pentru că dăinuirea noastră aici să fie înțeleasă „trebuie să vezi această maiestate a copacului cum se mișcă, dar nu pleacă din loc!” chiar dacă „Europa este în mers, Europa se va face cu noi!”. Astfel de poziții și atitudini s-au regăsit în materialele și comunicările susținute de profesorii Emilia Cojocaru, Eugenia Tiugea-adevărata ambasadoare ale Neamțului pe lângă organisme franceze de prestigiu (Echange Roumaines), Mircea Facas- alt ambasador al locului pe lângă organisme europene din domeniul turismului, Elena și Corneliu Micăscu, Niculina și Vasile Astăcioae- cercetători ai efectelor micro și macrocosmice provocate de lipsa educației ecologice.

Miracolul cunoașterii și protejării naturii adus de d-

ra. profesor Sabina Pietraru și elevele domniei sale, ne-a făcut să ne plecăm cu respect spre natură, căci „pe sânul ei gol și-a petrecut omenirea toată copilăria!” (Emil Racoviță). Iată că niște timide și atât de frumos surprinzătoare prezențe feminine au reușit să fascineze întreaga audiență, prezentând cu un firesc dezarmant și cu o lejeritate incredibilă, operarea și prelucrarea pe computer a datelor culese și transmise prin satelit referitoare la Parcul Vânători- rezervație naturală, la orașul Târgu Neamț și la întregul județ, folosind aparatura pusă lor la dispoziție prin proiecte europene și de către organisme de cercetare ecologică din Franța unde transmit, la o publicație de profil, rezultatele măsurătorilor făcute prin transect, prin teledetecție etc.; mai mult, o parte din cerceări și din rezultate sunt preluate de către N.A.S.A. Cu toții am răsuflat mai liniștiți și am zâmbit zile de mâine, pentru că avem astfel de tineri minunați, chiar tineri „de la țară” care, cu ochii plini de iubire, scrutează bolta plină de stele și pădurile de pe Terra, „înhamă sateliți” la carul lor plin cu vise și perspective palpabile, în timp ce noi-maturii sau cei „de la oraș” visăm, să mai amăgim stress-ul. Sunt minunați și fantastici tinerii noștri și au demonstrat-o de atâtea ori, dar cred că noi-maturii nu am deschis suficiente canale de comunicare pentru a-i înțelege!

Această pagină va cuprinde și alte demersuri, alte căutări făcute de profesori și elevi pentru a-și găsi împreună drumul cu intersecția experienței a trei generații: buni, maturi și tineri, fiecare cu meritul și partea lui incontestabilă valoric, ce compun ÎNTREGUL!

Prof. Niculina NIȚĂ- CCD Neamț

CONCURSUL "AD AMICITIAM"

Devenit, deja, o tradiție, concursul de limba latină, spaniolă și italiană "Ad Amicitiam" a ajuns, anul acesta, la a VIII-a ediție. Competiția, care în ultimii patru ani s-a desfășurat la Piatra Neamț, este organizată, sub egida Uniunii Latine de Palatul Copiilor Piatra Neamț, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Neamț, Colegiul Național "Petru Rareș" și Liceul "Calistrat Hogaș". La concurs au participat peste 50 de copii care au fost răsplățiți de Uniunea Latină cu diplome și premii în valoare de 300 de dolari. Din partea Fundației "Luciana și Gianni Radici" și a societății RIFIL, concurenții au primit cărți în valoare de 12 milioane lei. Iată palmaresul din acest an:

Limba latină- Începători: locul I- Alexandra Jijie- Grigoriu și Monica Crețu (Liceul "Calistrat Hogaș"), locul II- Alina Moroșanu (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul III- Maricica Mustăț (Liceul "Calistrat Hogaș"); **avansați:** locul I- Irina Acsinte (Liceul "Calistrat Hogaș"), locul II- Claudia Alistar (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul III- Andreea Ciocoiu (Liceul "Calistrat Hogaș").

Limba italiană- Începători: locul I- Luiza Panoschi (Liceul "Calistrat Hogaș"), locul II- Alina Geangălu (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul III- Olivia Dediță și Raluca Preotu (Colegiul Național "Petru Rareș"); **avansați:** locul I- Diana Cucoară (Liceul "Calistrat Hogaș"), Ioana Baciu (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul II- Crina Dediță (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul III- Manuela Dăscălescu (Liceul "Calistrat Hogaș").

Limba spaniolă- nivel mediu: locul I- Georgiana Holicov (Colegiul Național "Petru Rareș"), locul II- Alexandra Bordei (Liceul de Informatică), locul III- Loredana Iftimie (Gr. Școlar nr. 9), Diana Stoica (Șc. gen. nr. 10), mențiune- Raluca Zaiț (Liceul de Informatică); **avansați:** locul I: Georgiana Carp, Clara Ionescu (Colegiul Național "Petru Rareș"), mențiuni: Oana Cîrligeanu (Colegiul Național "Petru Rareș"), Mihaela Crețu (Grupul Școlar Administrativ Economic).

IMPORTANȚA CONSILIERII ȘI ORIENTĂRII CARIEREI PENTRU TINERII ABSOLVENȚI

„Viitorul meu nu este rezultatul alegerii dintre mai multe alternative oferite în prezent, ci un loc creat cu ajutorul gândirii, voinței și activității. Viitorul nu este un loc spre care ne îndreptăm, ci un loc pe care îl creăm. Crearea nu trebuie găsită, ci croită, iar procesul croirii ei produce schimbări atât în tine, cât și în ceea ce privește destinația.”

(Vance Peavy)

Alegerea profesiei este un pas prea important, pentru ca el să se facă pripit. Alegerea grăbită, insuficient gândită, poate avea surprize neplăcute, insatisfacții în muncă, accidente etc. Aceasta arată că e bine să ne gândim îndelung, să ne documentăm temeinic și să ne decidem numai când suntem siguri că am cântărit bine toate elementele care

ne-ar asigura succesul, pregătirea, aptitudinile, talentul etc.

La fel de periculoasă poate fi și amânarea formulării opțiunii, care ne împiedică de la o pregătire temeinică pentru ceea ce dorim să devenim.

Alegerea carierei presupune o analiză obiectivă a mai multor aspecte, astfel trebuie să se țină seama de particularitățile individuale (interese, aptitudini, trăsături caracteriale) ceea ce presupune o autocunoaștere corectă și temeinică, cât și de cerințele societății (piața muncii) la un moment dat, de mobilitatea profesiunilor etc.

Orice decizie presupune o alegere, o cântărire, o comparație între mai multe alternative.

Orientarea școlară și profesională sunt momente importante din viața fiecăruia dintre noi și trebuie să se facă cu multă grijă și responsabilitate. În condițiile societății de azi, când schimbările din domeniul vieții sociale și cel al profesiunilor sunt destul de frecvente și de rapide, e bine ca tinerii să

fie pregătiți pentru eventuala schimbare a profesiei, a reconversiei profesionale.

Pentru a realiza o orientare profesională corectă, trebuie mai întâi să se realizeze o orientare școlară corectă.

Orientarea școlară este o etapă premergătoare orientării profesionale și este important ca încă din această etapă, să se țină seama de criteriul integrării ulterioare a actualului școlar în viața activă.

Există din păcate frecvente cazuri de elevi de liceu cu insucces școlar, cu dificultăți în adaptarea școlară.

Cauzele care determină aceste fenomene nedorite sunt multiple: lipsa de informație pertinentă în ceea ce privește orientarea școlară și profesională, necunoașterea propriilor aptitudini, înclinării, capacități (lipsa unei autocunoașteri adecvate), impunerea opțiunii de către familie, fără a cere părerea copilului.

Consilierea și orientarea școlară trebuie să se realizeze în funcție de indi-

vid, cât și în funcție de cerințele societății. În ceea ce privește individul, orientarea trebuie să asigure condițiile prielnice dezvoltării personalității sale în vederea efectuării unor alegeri în conformitate cu ceea ce poate să facă acesta (nivel de pregătire, aptitudini). Decizia de a urma una sau alta dintre oportunitățile existente (licee, școli de arte și meserii) este luată în general de către elev....

Orientarea școlară greșită poate avea nenumărate consecințe. În vederea reducerii efectelor negative (scăderea randamentului școlar, inadaparea școlară, situații de corigență și repetenție, abandon școlar etc.) sunt necesare desfășurarea activităților de consiliere individuală și de grup, în special cu absolvenții.

Director, prof. psihopedagog Irina MOGOȘ
Școala Specială "Al. Roșca" Piatra Neamț

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Centenar:

ATHANASE JOJA- PERSONALITATE MARCANTĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ROMÂNESC

Athanase Joja (3 iunie 1904, Buc.- 8.XI.1972, Buc.) a fost, fără îndoială, o uriașă personalitate angajată deplin în apărarea învățămîntului nostru și a străbunei pedagogii de dezastrele diabolice "reforme" a învățămîntului din august 1948. Aceasta, poruncită de Moscova, țîntea rusificarea românilor și integrarea RPR în URSS. În acea neagră perioadă, nu mai aveam licee, ci "școli medii" (Liceul Rareș era Școala Medie nr. 1, cu clasele I- X); nu mai aveam bacalaureat, ci maturitate; era examen de stat și nu licență; manualele erau "unice", traduse din rusește; principala obiect de învățămînt era... lb. rusă, istoria românilor se mai preda doar în clasa a IV-a primară, noțiunile de

titular în învățămînt și grade didactice fuseseră abolite. Personalități emblematice pentru neamul românesc erau pomegrite: Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Mihai Eminescu ș.a. Învățatul Athanase Joja, cel mai de seamă logician român (cunoscut universal), "Optimus Comentator recens al filosofiei antice grecești", a fost licențiat în drept și în filologie clasică, doctor în filosofie. Întrucît, ca avocat, apărare pe comuniști în procesele din ilegalitatea lor, a fost cooptat în conducerea structurilor de partid, de stat și culturale ale statului totalitar. A fost acolo, precum "calul troian".

S-a afirmat că mare personalitate a învățămîntului românesc prin: 1. activitatea-i magistrală ca profesor de logică la Facultatea de Filosofie a Universității București (1951- 1972); 2. prin măsurile benefice pe care a reușit să le

impună ca ministru al învățămîntului (3.07.1957- 9.01.1960), ca membru al Consiliului de Stat, ca membru al CC al PMR, ca președinte al Academiei RPR (1959- 1963, și apoi, vicepreședinte pînă la moarte); și 3. prin scrierile sale bogate în idei pedagogice.

Ca ministru al învățămîntului a reușit din anul școlar 1957- 1958: atestarea în învățămînt a cadrelor didactice în funcțiune, recunoașterea și reintroducerea gradelor didactice, reînființarea facultăților de filosofie la universitățile din Iași și Cluj (desființate în 1951), admiterea în învățămîntul superior doar prin concurs (intrarea "pe bază de dosar" a continuat dar ca abuz) etc. A propus și a susținut Decretul Consiliului de Stat din 30 sept. 1961, care prelungea durata învățămîntului la 12 ani.

Centrul de logică al Academiei Române l-a înființat pentru a

încadra și ocroti pe prigonitii, deținuți politici, C. Noica, Anton Dumitriu, Valeriu Streinu, Virgil Stancovici și alții, care, la rîndul lor, au format logicieni și filosofi ca: Al. Surdu, Sorin Vieru, Gabriel Liceanu, Andrei Pleșu ș.c.

Ideologii sovietizantei declaraseră "Sociologia" ca știință reacționară, ce substituia materialismul istoric și o scosese din învățămînt. Pentru a o putea reintroduce, Athanase Joja a publicat studiile: "Logica sociologiei" și "Sensul operei lui Dimitrie Gusti".

Toate aceste acțiuni, care serveau interesele naționale ale României veșnice, erau contrarii intențiilor totalitarismului. De aceea, ele au fost stopate la satica Plenară a CC al PCR din 3- 5 noiembrie 1971, la care N. Ceaușescu, după sinistra vizită în țările socialiste asiatice (China, Coreea, Vietnam și Mongolia), între 1 și 24 iunie 1971, a propus programul "revoluției culturale". Infuriat

de opoziția lui Ath. Joja, tovarășul lui de lagăr la Caransebeș, Ceaușescu l-a "demască" ca un nealță a imperialismului și l-a zvîrlit din toate funcțiile deținute de acesta. După un an de chinuri sufletești- nu pentru soarta lui, ci

pentru destinul neamului- profesorul logician a murit în plină forță creatoare. A fost un barbar asasinat politic, cu efect întîrziat.

Prof. Traian CICOARE

Mănăstirea Horaia

DIRECTOR... SAU MANAGER

Rolul educației ca factor determinant în evoluția lumii este tot mai complex și mai accelerat. Profesionalizarea și eficientizarea funcțiilor didactice de conducere pun în evidență managementul educațional al managementului școlar. În unitățile școlare, recomandarea Consiliului Profesorial pentru participarea la concurs în vederea obținerii "titlului" de director sau director adjunct este o piesă fără de care dosarul nu poate fi acceptat. Am avut "obraznicia" să recomand că în actuala etapă școlile au nevoie de manageri

și nu de directori, fapt ce a determinat pe "unii" colegi să-mi reproșeze că am fost "sarcastic". În primul rînd vreau să menționez că pentru aceste funcții se constată o mai mică atractivitate. Ideile nobile ale directorilor eșuează pe tărîmul finanțelor publice. Curentul electric, telefoanele, căldura în perioada iernii - sunt poveri prea mari pentru bugetul școlilor, directorilor de unități gimnaziale rămînîndu-le doar managementul educațional. Simpla schimbare a titlaturii din director în manager școlar nu rezolvă problema. Noutatea situațiilor educaționale, dificultatea și complexitatea lor cer managerului școlar o bună

cunoaștere a procesului de învățămînt. Managerul școlar este o profesie nouă, actuală, ce trebuie învățată temeinic și sistematic. Un manager școlar adevărat este acela care dăruiește mult și este consecvent cu trei lucruri: oamenii, principiile și proiectele. Cred că în unitățile noastre școlare nu managerul ar trebui să răspundă direct de administrarea fondurilor destinate școlii ci acest aspect ar trebui să fie o responsabilitate a municipalității. Autoritățile locale ar trebui să finanțeze unitățile de învățămînt, asigurînd condiții optime pentru desfășurarea procesului de instrucție și educație. În acest context nu s-ar

mai percepe taxe de la părinți, nu ar mai exista "fondul clasei", "fondul școlii", "fondul comitetului de părinți" pe clasă sau pe școală, nu se vor mai face cadouri sau donații pentru profesori sau directori. Viitorul școlii este legat de adevărații profesioniști - care trebuie să aibă calități manageriale clare, competențe și abilități, dar mai ales atitudine și implicare. Ei sunt speranța de a avea o școală mai bună, mai eficientă, o școală care formează viitoarele generații europene.

Prof. Valerian PERCĂ

"Omul își poate lua cunoștințele numai de la om. Așa bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, iar sufletul omului se modelează datorită sufletului unui alt om"

RABINDRANATH TAGORE

Dragă cititorule, ți-ai dat vreodată seama cîtă profunzime și cît adevăr conține o idee, un gînd sau o scrisoare a unui copil? Te-ai gîndit vreodată că fiecare om, copil sau adult, contribuie prin acțiunile sale la o mică pîrtică din ceea ce se numește "istoria omenirii"?

Elevii sunt oglinda în care ne reflectăm, cu ajutorul căreia ne putem cunoaște și autoperfecționa. Exersarea de către copii a tehnicii de redactare a unei reviste are bogate valente instructiv-formative, este o sursă de plăcere și recreere, cultivînd sentimentele alese și trăirile frumoase, creativitatea, inteligența, imaginația și încrederea în sine.

Te invităm ca împreună cu noi, să descoperi prin revista noastră o minunăție a copilăriei, o lume a poeziei și basmelor, în care poți crea, visa, înfăptui și construi o lume adevărată.

Revista "ȘCOALA" este o publicație

semestrială adresată tuturor copiilor, dar și părinților și dascălilor, fiind concepută ca un instrument de lucru puternic și eficient în pregătirea pentru viață, atît pentru cei care lucrează la redactarea ei, cît și pentru cititorii acesteia. De ce să realizăm o revistă. De ce să cuprindă creații originale ale copiilor? Pentru că idealul educațional al școlii românești vizează dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității autonome și creative. Astfel se poate

REVISTA ȘCOLARĂ

realiza o complexă activitate educativă, care poate sprijini formarea și dezvoltarea omului matur și responsabil de mîine, începînd cu timidul elev, care prin acumulări și informații și prin încurajarea de a descoperi, de a cerceta, de a înfăptui, își formează o conștiință de sine și o personalitate puternică.

Revista școlară este o modalitate eficientă de formare și descoperire a tinerelor talente. Această muncă nu este ușoară. Ea cere continuă observare și cercetare a copiilor, o legătură permanentă cu familia acestora, cu societatea, dar aduce și satisfacția unei împliniri.

Am încercat să nu îngrădesc libertatea copiilor, pentru că această libertate este creația, iar creația este jocul suprem. Am lăsat copilul să creeze compuneri, desene, cîntece nesfîrșite, invenții năstrușnice și jocuri interesante. Altfel spus, pentru prima dată școlarul trece din lumea poveștilor în lumea faptelor reale și a lucrurilor concrete, începe să cunoască lumea în care trăiește, prin această lucrare făurită chiar de el, iar pasul înainte este evident. Nu am găsit bucurie mai mare decît înflorirea unui copil...!

Dat fiind faptul că lumea copilăriei este prin excelență o lume a imaginației și a trăirilor afective, este normal ca elevii să-și facă cunoscute faptele și realizările. De aceea, redactorii revistei "ȘCOALA" au organizat o "Conferință de presă", unde au fost invitați elevii din toate clasele, diriginții, profesori și părinți. Cei prezenți au cunoscut mai bine munca redacțională, modalitățile de lucru în echipă și drumul lung și sinuos al revistei.

Cititorule, citește împreună cu noi, încearcă să ne cunoști, să ne înțelegi, trăiește fiecare moment cu pasiune și astfel vei deveni mai bun, mai omenos și îți vei da seama că vei fi prezent mereu acolo unde este nevoie de tine!

Înv. Dana SMEREA
Școala Nr. 3 Roman

Mîhniri de tînar cîrturar DEZAMĂGIRE ȘI SPERANȚĂ

În anul 1989, cînd s-a întîmplat Revoluția (să fi fost doar o întîmplare?), credeam cu toții într-un miracol al izbăvirii și în reabilitarea condiției umane. Profesorii - clasa cea mai frustrată, așteptau o repunere firească în drepturile morale, ceea ce ar fi fost o compensație pentru umilința de a lăsa catedra și a merge la strînsul recoltei mai bine de o lună, sau pentru a pregăti spectacolele kitsch, la care cu osîrdie ne minau din spate activiștii. (Se pare că revenim).

Deziluzia a fost pe măsura așteptării pentru că, în tăvălugul transformărilor sociale mai mult sau mai puțin benefice, această bransă a fost neglijată, uitată, disprețuită, cu aproape același tupeu de dinainte de 1989. S-a dovedit că cei care ne-au condus în acești ultimi 14 ani nu de profesori aveau nevoie și nici de generații bine instruite și educate. Într-o societate în care nici conducătorii nu știu, nu pot sau nu vor să dea o direcție clară, generații după generații sunt tot mai puțin motivate pentru studiu. Cuvîntul "reformă" atît de drag celor de sus, se golește tot mai mult de conținut din moment ce crește abandonul școlar iar manualele alternative costă enorm. Suntem un popor inteligent, dar tot mai pauperizat și cu tot mai mulți analfabeți și semidocti.

Cu toate acestea eu încă mai sper (Doamne ce ne-am face fără speranță!) în regenerarea morală și redresarea economică a acestui enam. Și dacă miracolul se va înfăptui, va fi numai prin tinerii noștri, elevii și studenții de azi în care cred cu tărie. Spre ei, tinerii, se îndreaptă grija și speranța noastră. Le doresc lor, elevilor noștri, să aibă forța să schimbe în bine mersul treburilor în societatea românească, astfel încît să renaștem din propria cenușă întru prosperitate și moralitate.

Irina BODESCU

Ruinele Mănăstirii Buciulesti - Podoleni

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Virtuți ale literaturii populare nemțene

Multitudinea și rapiditatea transformărilor economice și politice contemporane provoacă, printre altele, și grafe confuzii axiologice. În aceste condiții, salvarea, în măsura în care mai este căutată, nu poate veni decît prin redescoperirea comorilor tradiționale. De aceea, atîta timp cît mai este posibilă această redescoperire, nici un efort nu va fi prea mare.

Cel puțin din acest considerent, semnalez faptul că, în anul 2000, la Editura „Adan” din Piatra-Neamț, sub semnătura profesorului Gheorghe Țigău, a apărut o antologie de folclor literar intitulată La pîrăul dorului, literatură populară de pe valea Bistriței și din împrejurimi. Fără să știu ce ecou a avut evenimentul la timpul respectiv, consider că lucrarea este de perpetuă actualitate și merită toată atenția cititorilor. De aceea, acum, cînd se vorbește tot mai mult

despre intrarea noastră în Uniunea Europeană, voi încerca să evidențiez câteva coordonate structurale și de conținut, care-i impun valoarea.

De reținut, mai întîi, că Gheorghe Țigău, născut în 1944, în județul Argeș, după ce a absolvit Facultatea de Filologie din București (1967), a devenit profesor

în învățămîntul liceal din județul Neamț. Aici, dovedindu-se un suflet sensibil, iubitor de literatură populară, în paralel cu activitatea de dascăl, s-a manifestat și ca un autentic colecționar de folclor. În acest sens, cu modestie, dar și cu mîndrie, el se spovedește: „Mai întîi la Borca, apoi pe întregul curs mijlociu al Văii Bistriței și, în curînd, în toate

asezările ținutului pe care le-am străbătut, ani de-a rîndul, ca inspector școlar, am descoperit cu uimire hîrnică și dragostea pentru frumos, spiritul ales și mîndru al nemtenilor, virtuți care se vădesc în arhitectura caselor, în portul remarcabil, prin rafinament artistic, în tradiții, obiceiuri și, nu mai puțin, în folclor” (p. 5).

Merită semnalat, în al doilea rînd, și faptul că autorul indică numele și vârsta rapsodului de la care a preluat textul, localitatea și data cînd a fost făcută înregistrarea. În plus, cartea este frumos ilustrată grafic cu reproduceri după fresce cunoscute și cu desene care surprind o largă gamă de obiecte casnice, ori splendide motive artistice și florale, toate menite să pună în evidență, cît mai mult, specificul locului.

Cartea pe care ne-o oferă Gheorghe Țigău este structurată pe opt capitole, respectiv, I. Colinde, II. Poezia obiceiurilor de Anul Nou, III. Poezia obiceiurilor legate de momente importante din viața omului, IV. Descîntece, V. Teatru popu-

lar, VI. Balade și legende, VII. Doine și cîntece lirice și VIII. Strigături.

Este cunoscut faptul că în satul tradițional moldovenesc, obiceiurile legate de sărbătorile de iarnă sunt variate și semnificative. Între acestea, un loc aparte îl ocupă colindul de Crăciun și uratul de Anul Nou. Deși, în general, colindele au un repertoriu bogat, în antologia lui Gheorghe Țigău sunt cuprinse doar colinde cu tematică biblică și cîntece de stea. (...)

Formula poetică consacrată prin care sunt exprimate particularitățile obiceiurilor de Anul Nou este plugușorul, datină despre care s-a spus că reprezintă un fel de tratat de agronomie folclorizat. Spre deosebire de colinde, în plugușor dorințele sunt exprimate mai clar și mai puțin amalgamate cu evocări creștine. În lucrarea la care ne referim, pe lângă mai multe variante de plugușor, sunt adunate și cîntece legale de jocul „caprei”, precum și de obiceiul uratului cu „ursul”. Poezia obiceiurilor legate de momente importante din viața omului formează un alt capitol important

al cărții. Fie că se referă la naștere, căsătorie ori moarte, aceste versuri scoț în evidență concepția populară privind evoluția ciclică a vieții umane, în strînsă legătură cu mișcarea cerească. Dacă la naștere răsare o stea pe cer, la moarte steaua cade, lăsînd în urma ei o dără. Referindu-se la această credință, Valer Butură notează: „Ascensiunea începea cu copilăria, se continua cu tineretea și se împlinea cu căsătoria, după care începea apariția altor stelute pe cer, în timp ce unele asfințeau, cădeau pe pămînt” (Vaier Butură, Cultura spirituală românească, Editura Minerva, București 1992, p. 279). Culegerea lui Gheorghe Țigău ne oferă texte care se referă mai mult la ceremonialul de nuntă și la ritualul morții celor dragi, respectiv orații de nuntă, de colăcărie, formule de iertăciune și mai multe bocete. Pentru mesajul său, plin de

Prof. dr. Ștefan MUNTEANU

(Continuare în pag. 11)

Bliserica Sf. Nicolae - Roznov

DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

GRĂDINIȚA „VERONICA FILIP” DIN PIATRA NEAMȚ

UN SPAȚIU AL BUCURIEI MUNCII

Orice cuvânt scris despre o școală mă tulbură ca un răsărit de soare deasupra munților, ca o zi plină de noroc, ca o scuturare fericită a destinului. Pentru că primul meu drum esențial în lume a fost, cu zeci de ani în urmă, la strânsul fânului, în pajiștile de sub Piatra Craiului, al doilea la grădinița din sat, abia înfiripată după război, al treilea spre școala din sat, unde aveam să descopăr cu uimire că trebuie să gândești, să vorbești, să ascuți și să te comporți altfel decât acasă.

Cine pătrunde în spațiile grădiniței „Veronica Filip”, poate singura din țară ce a primit numele unei foste educatoare a ei, în viață, n-o va mai uita niciodată și o va

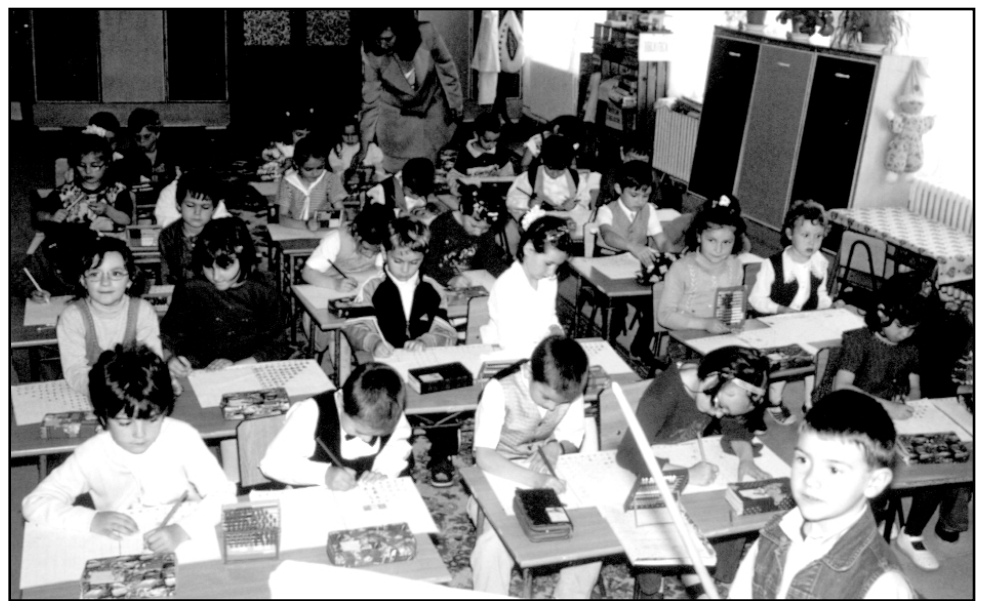
iubi, pentru că aici se revarsă, parcă, toate basmele copilăriei fericite și nevinovate, deși modernitatea poate ieși învingătoare în fața tradiției. Săli de învățare, de cânt, de joacă și de odihnă, holuri, bucătărie, grupuri sanitare, machete, mochete, calculatoare, televizoare, radiocasetofoane, bogăție de material iconografic reprezintă îndemânări multifuncționale, fastuoase, pe alocuri, oferind imaginea unei instituții în care se petrec întâmplări luminoase și demne.

Deși există obiceiul contraproductiv de a rosti cuvinte mari despre fapte mărunte și oameni mici, mă simt îndreptățit să afirm că grădinița condusă cu rigoare, iscusință, energie, meșteșug pedagogic și suflet delicat de educatoarea Mariana Mihai rămâne oglinda

fidelă a multor ani de neostoită trudă profesionistă.

Din 1976, de când s-a înscris pe harta luminoasă a învățământului nemțean și național, începând cu cea dintâi directoare (Veronica Filip), grădinița plasată în chiar inima Cartierului „Precista” și-a făcut deja o istorie inconfundabilă.

Dimpreună cu directoarea de astăzi, educatoare de înaltă calificare și competență (Aurica Damian, Elena Cojoc, Elena Pandea, Maria Cociorbă, Elena Olteanu, Lidia Șoimaru, Ludovica Ioniță, Rodica Vancea, Iuliana Mătă, Steluța Alexandru, Gina Harja, Elena Dumitriu, Florica Luca, Elena Gliga, Cârnu Veronica, Angela Perta), ceilalți susținători ai educației și instrucției preprimare (Mariana Ioniță, Mariana Timofte, Valeria Țăranu, Elena Albață, Tatiana

Ciofoaia, Greuța Marcoci, Maria Schifirneț, Rodica Dan, Viorica Pintilie, Cristina Argatu, Ramona Lucaciu, Aurica Florea, Agurița Bărbieru, Violeta Diaconu, Rodica Bârzu,

Anișoara Mihalache, Ana Mihăilă, M. Prisecariu, Ion Păduraru, Viorica Simionescu) și-au unit numele și o importantă parte a existenței lor de acelea ale grădiniței pe care o slujesc.

Uneori discretă, alteori spectaculoasă, osteneala educatoarelor, osteneala și „joaca de-a învățătura” a celor 250 de copii au făcut ca grădinița lor să se integreze și să se exprime convingător în corul de valori ale învățământului preșcolar din ținutul nostru, prin grija pentru cultivarea ideilor și aspirațiilor nobile și generoase, indiferent dacă este vorba de lecții sau de alte genuri de activități minuțios gândite.

Ca într-un adevărat stup, aici fiecare își vede, fertil, de treburile sale. Curățenia de farmacie din toate ungherele, armonia cromatică, mobilierul zdravăn, holurile împodobite cu sigur bun-gust, amabilitatea și ospitalitatea manifestată față de părinți, parteneri neobosiți, sărguincioși ai actului peda-

gogic, creează o ambianță de lucru și de viață ce nu a răsărit din senin, ce nu poate să fie creată și dezvoltată oriunde. De altfel, n-ar fi rău dacă mulți dintre noi am trage cu ochiul pentru a învăța atâtea lucruri minunate care se petrec într-un număr însemnat de grădinițe, unde munca nu se mimează.

Cine pătrunde în Grădinița „Veronica Filip” îi simte chipul luminos și încurajator, vibrând intens și neobosit, ca să le deschidă copiilor cale dreaptă spre școală și viață. Nimic artificial. Totul, ordonat și serios, chibzuit și eficient.

Grădinița „Veronica Filip” are un trecut convingător, un prezent viu și dinamic și un viitor ce stă sub semnul certitudinii. Se transformă neîncetat, fiind angrenată activ în mersul spre mai bine și mai frumos.

O grădiniță inventivă, responsabilă, truditore, în ascensiune. O grădiniță în care verbele „a spune” și „a face” trăiesc în simbioză.

Mariana Mihai (Profil)

Profesor,
Gheorghe ȚIGĂU

Avăzut lumina zilei în Dumbrava Rosie, la 4 octombrie 1961, în familia lui Vasile (muncitor forestier) și a Mariei (îngrijitoare într-o grădiniță).

A absolvit, în 1980, Liceul Pedagogic din Piatra Neamț, ca șefă de promoție. De atunci, lucrează numai în grădinița a cărei directoare este din vara anului 2003.

Căsătorită, are doi copii (Ana-Maria, studentă la științe economice, la Torino și Nicolăiță, școlar gimnazist).

Sinceră și modestă, mărturisesc că „din fragedă pruncie a muncit cu nădejde, a învățat fără sincopă, neplăcându-i să fie om de mijlocul plutonului”.

Puternică impresie lasă prin

bonomie, naturalețe, cuvântul cumpănit, drept și limpede, printr-un nivel înalt al punții de a comunica. Vorbește calm și optimist despre viața instituției, nedezvăluind nimic din bătoșenia unor femei-directoare. Atență la esențe și la detalii relevante, imprimă un ritm dinamic și eficient de gândire și acțiune, pentru că, în grădinița ei, „nu se poate întâmpla orice și oricum, cu toți copiii pe care ni-i încredințează familia; o dată intrați pe mâna noastră, trebuie să uităm de noi”.

Flexibilă, ingenioasă, are inițiative importante, refuzând lăncezeala, mediocritatea și mimarea muncii, considerând că „viața privată și profesională este o competiție a oamenilor drepti, harnici, frumoși, civilizați”.

Inteligentă, realistă, cumsecade, stăpână pe îndeletnicirea pe care o slujește cu har, are o prestație pedagogică și manageri-

ală care generează calitatea vieții în grădinița sa.

Deloc orgolioasă, are o conștiință profesională și civică bine cristalizată, căreia îi asociază tenacitate și ordine. Învăță mereu din cărți și de la alții, pentru că preșcolarii pe care-i instruieste și-i educă să atingă anumite standarde de pregătire.

„Destinul mi-a oferit șansa de a face mai multe decât poate să facă o educatoare în mod obișnuit. Și, în educație, nu există limite pe care omul să nu le depășească. Munca și devotamentul m-au ajutat să progrez. Greutățile din viață sunt numai niște probe de voință și iscusință. Ca în basme, Ilene Cosânzene și Feți-Frumoși există în realitate. Ce-i drept, nu foarte multe, nu foarte mulți.”

Apartinând unei strălucite generații de educatoare formate de profesorii de recunoscut prestigiu ai Liceului Pedagogic

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Virtuți ale literaturii populare nemțene

(Urmare din pag. 10)

Ințelepciune populară, iată un fragment dintr-un bocet: „Toate sunt deșertăciune, / Toate praf și stricăciune, / Căci nici nu ne naștem bine, / Val de necazuri ne vine / Și-notăm fără-ncetare / Ca un vâslitor pe mare...” (text preluat de la Varvara Drozman, de 86 de ani, din Sabasa-Borca, la 13 ianuarie 1970, p.90).

În cel de-al patrulea capitol sunt adunate descânțele, în care dorințele sunt versificate. Culegere firească, întrucât la populația românească, în general, practicarea descântecului este destul de veche și frecventă. Într-un studiu interesant, încercând să surprindă rostul descântecelor, O. Bârlea nota: „Vreme de milenii,

descântecul a fost singurul mijloc al oamenilor de pretutindeni de a se împotrivi bolilor și calamităților, un instrument pe potrivă omului simplu de a interveni în țesătura evenimentelor mai presus de puterile lui obișnuite. Prin descântec, omul s-a înarmat comod pentru lupte grele, adesea uriașe, credința oarbă în eficiența lui fortificându-i optimismul, încrederea în propriile sale puteri, chiar dacă le credea dependente de felurite forțe supranaturale” (O. Bârlea, Folclorul românesc, II, București, 1983, p. 8). Tocmai aceste aspecte sunt puse în evidență și de descânțele culese de Gheorghe Țigău în satele nemțene, fie că este vorba de descânțele de gălci, de pocitură, de deochi, de obținere, de bubă, de ursită, de mușcătura de câine, de mușcătura de șarpe, de speriat, ori pentru negi. Iată, spre exemplu, un descântec pentru negi la animale: „Popa toacă / Negii seacă. / Să iasă din rădăcină, / Să nu mai rămână vene

! / Lunaia să rămână / Curată și luminată, / După cum Dumnezeu a lăsat-o” (text preluat de la Elena Buduroieș, de 61 de ani, din Corni-Budești, la 17 dec. 1997, p. 121).

La pârăul dorului cuprinde și trei piese de teatru, un gen mai rar în literatura populară, însă destul de relevant pentru mentalitatea rurală. (...)

O sursă inepuizabilă de date și elemente de mentalitate socială o constituie baladele și legende. Între baladele culese și publicate de Gheorghe Țigău, aflăm: Cântecul Grințesului (cu subtitlul „Cântecul lui Vasile cel Mare, care haiducea pe Muntele Grințes”), Cântecul lui Bujor, Toma Alimos, Balada lui Gheorghe Andrei (erou din Bărc-Români, căzut în Primul Război Mondial). Un fragment din această ultimă baladă este elocvent asupra felului în care nemțenii își cinstesc eroii... „L-au plâns nevasta, sora și măicuța / Și patru găgălici de câțiva ani / Ion, Vasile,

Constantin, Ancuța / Ce-n urma lui rămăseră orfani / De unde știu și eu astăzi poveste ? / Știința mea nu-i fără de temei / Din locu-aceia neamul nostru este. / Din Gheorghe Andrei se trag părinții mei” (text cules de la Ion Andrei, de 77 de ani, din Bărc-Români, la 25 decembrie 1991, p. 159).

În concluzie, lectura cărții lui Gheorghe Țigău evidențiază faptul că în cultura populară de pe meleagurile nemțene supraviețuiesc obiceiuri și practici magice străbune, alături de practicile cultice creștine.

Mai mult, logica lăuntrică a literaturii populare din acest spațiu spiritual moldav ne oferă, sub aspect ideatic, o viziune profundă de a înțelege lumea și sensul vieții umane. Tocmai de aceea, activitatea de conservare a acestei creații trebuie continuată, în numele ideii de valoare prin care va trebui să descoperim și peste timp ce este frumosul, binele și adevărul.

Biserica Pogorirea Sf. Duh - Ceahlău

Sărbătoarea Colegiului Universitar de Muzică

Zia de vineri, 11 iunie 2004, în acordurile celebrului imn studentesc Gaudeamus Igitur, se înscrie ca o zi însemnată în viața comunitară academică a Colegiului Universitar de Muzică din Piatra Neamț: cu acest prilej s-a ținut ultimul curs festiv al studenților absolvenți - promoția 2003 - 2004, sub conducerea directorului instituției, domnul profesor Radu Oțel. Alături de rostirile pline de suflet, bucurie și încredere, exprimate de profesorii invitați - Vasile Spătăreanu de la Universitatea de Arte "George Enescu" din Iași și Grigore Pop de la Academia de Muzică "Gheorghe Dima" din Cluj Napoca, toți cei prezenți, prin îngăduința domnului director Mihai Cozma, în intima și frumoasa sala de cultură a Colegiului Tehnic, au putut audia, prin glasul prorectorului Cristian Misievi, mesajul de salut și de gânduri bune, adresat de prof. univ. Aurel Marc - rectorul Academiei de Muzică "Gheorghe

Dima", mesaj plin de semnificații și îndemnuri pentru viitorii muzicieni ce vor începe și-și vor desăvârși de acum adevărata lor menire de autentici slujitori ai acestei minunate arte care este MUZICA. Nu putea lipsi de la această sărbătorire conferirea diplomelor de absolvire, precum și înmînarea Cheii - simbol spre continuarea și afirmarea următoarei generații - studentului Veleșcu Alexandru, din anul II - percuție.

Concertul Ansamblului de Muzică Tradițională al Colegiului a încheiat magistral această sărbătoare a minunatilor artiști, condus admirabil de Delia Irimie și Sidor Rusu, asistent universitar.

Ne permitem, cu această ocazie, să felicităm cu toată prețuirea noastră, cadrele didactice ale acestei instituții de învățămînt superior, să ne urăm și să le urăm cele mai alese succese în destinul lor de făuritori ai culturii noastre muzicale. (V.S.)

Mesajul prof. univ. Aurel Marc, rectorul Academiei de Muzică "Gheorghe Dima"

MDragi absolvenți, omentul de absolvire al unei promoții, dincolo de conotațiile sărbătorești pentru cei aflați la catedră sau pînă de curînd în băncile sălilor de curs, este, implicit, o mare celebrare a spiritului academic.

Îndeosebi aici la Piatra Neamț, unde tradiția școlii muzicale ardelenze se perpetuează, acest moment este puternic resimțit. Vitalitatea și elanul studenților în peisajul urban, ținuta erudită a corpului profesoral, ambele încheie un nou ciclu de studii.

Învățămîntul clujean are de apărut o bună reputație pe care și-a cucerit-o în cei 85 de

ani de existență continuă. Profesori, studenți, factori de decizie, cu toții avem responsabilități față de sistemul de învățămînt și trebuie să îl facem să fie mai performant și mai accesibil pentru toți cei care au talent și dorința de a învăța.

Avem un potențial uman imens. Studenții și cadrele didactice ale Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" sunt apreciați în diverse manifestări artistice naționale și internaționale. Performanțele noastre sunt o adevărată carte de vizită pentru România, una care a recomandat eficiența sistemului românesc de învățămînt.

Știu că fiecare încheiere a unui ciclu de studii are un farmec aparte. Studenția este

una dintre cele mai frumoase perioade ale vieții, în care ne pregătim și ne formăm pentru provocările viitorului.

Permiteți-mi Vă rog ca în numele Senatului Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" și al meu personal să adresez cu ocazia acestui moment sărbătoresc, sincere mulțumiri întregului corp academic și administrativ al Colegiului Universitar de Muzică din Piatra Neamț pentru munca depusă în pregătirea acestei promoții de absolvenți, iar sărbătoritorilor "Felicitări!" și să nu uite că au fost studenți ai Academiei de Muzică "Gheorghe Dima", unde au avut îndrumători care au defrișat Calea ce urmează să o deslășoare.

11 iunie 2004

ȘCOALA ȘI-A STRIGAT DISPERAREA ÎN STRADĂ

După greva de avertisment- din data de 26 mai 2004- conflictul mocnit dintre cadrele didactice și guvernanti a izbucnit din nou cu furie, într-o manifestație publică- miercuri, 2 iunie 2004, în Piața Constituției din Capitală. Aceleași cauze, care, de peste un deceniu, subminează școala națională: mizeria materială, condiția deplorabilă a cadrelor didactice, atitudinea guvernanților. Pentru o zi, peste 800.000 de cadre didactice, din toată țara, au părăsit catedra și s-au adunat în Piața Constituției, avînd în față clădirea Ministerului de Finanțe. Mitingul a fost organizat de Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt și Federația "Spiru Haret". Cauza invocată de Federațiile Sindicale pentru declanșarea acestei acțiuni și nu numai o constituie disprețul Guvernului și al clasei politice față de școala românească și slujitorii ei. Practica îndelungată a protestelor în lumea educației- fără prea mult succes pînă în prezent- ca de fiecare dată n-au lipsit pancartele și inscripțiile- stigîndu-ne revolta- cerîndu-ne drepturile ignorate de mai marii școlii. Ca niciodată s-a scandat cu o intensitate deosebită cuvîntul UNITATE, aluzie, poate, și la

neparticiparea celor din Federația Educației Naționale, lider Cătălin Croitoru și a celor de la Alma Mater- președinte Răzvan Bobulescu.

Liderii noștri naționali și nu numai au rostit discursuri incendiare. Sărăcia cruntă, condițiile jalnice de studiu, demagogia și nepăsarea guvernanților, huiduielile la adresa celor care conduc destinele țării- au fost scoase în evidență de la tribuna improvizată de liderii manifestațiilor.

Între ceea ce a oferit Guvernul - 5% de la 1 mai 2004 și cererile sindicalistilor- dublarea salariilor- e o diferență ca de la cer la pămînt. În cifre absolute- la suma de 5.000.000, mărirea este de 200.000. E mai puțin decît s-a oferit pensionarilor și nu credem că această sumă va fi de natură "să stimuleze accesul tinerilor în sistem" după cum afirmă dl. ministru Alexandru Athanasie.

În finalul mitingului, într-o Dacie, papuc decopertată, aranjate în cutii, profesorii României, au condus spre Secretariatul General al Camerei Deputaților cele 200.000 semnături de susținere a inițiativei legislative a sindicatelor pentru modificarea Legii Învățămîntului, articolul referitor la alocarea fondurilor pentru educație (echivalentul a 6% din PIB).

Valerian PERCĂ
Participant la mitingul din 2 iunie 2004

Biserica Manastirii Varatec

NOU LA HUMANITAS

Miguel de Unamuno VIAȚA LUI DON QUIJOTE ȘI SANCHE

* Traducere din spaniolă de Ileana Bucurenciu și Grigore Dima

Romanul lui Cervantes, una din cele mai frumoase epopei picarești ale lumii moderne, are nevoie ca, din cînd în cînd, să fie repovestită de o altă gură și dintr-un alt unghi de vedere. În fond, frumusețea și

mirajul unei povești pot fi măsurate după nevoia unei epoci de a repovesti acea fabulă folosind o limbă și o mentalitate care nu existau pe vremea creării ei. Numai așa poveștile și miturile vor supraviețui, creîndu-le din nou pe potriva moralității fiecărei epoci. Cartea lui Unamuno este încercarea de a repovesti mitul lui Don Quijote în chip eseistic și cu ajutorul uneltelor filozofiei, rezultatul fiind o fermecătoare plimbare, făcută la brațul unui mare filozof, prin grădina plină de delicii a lumii lui Cervantes.

Împlinirea...

e acolo, unde prinde contur ascensiunea spre ideal, care la rîndu-i tinde spre perfecțiune. N-o vom atinge niciodată noi, muritorii de rînd, dar dacă reușim să cucerim măcar înălțimi relative, ne asigurăm deja statornicia într-o pagină, deloc neînsemnată a MEMORIILOR oamenilor.

Acesta a fost sentimentul pe care l-am trăit, citind, cu înfiorare un rînd dintr-o asemenea pagină, la întîlnirea cu foști elevi de la Școala Valea-Seacă, Băltătești, după 20 de ani. Era generația în fața căreia mi-am făcut, tinereste, ucenicia la catedră, simplu, firesc, cu sufletul plin de dăruire și emoții, fără să-mi dau seama că mă așezam deja, definitiv în imagini, că aveam să devin trecut, dar nu uitare.

Copiii de atunci, acum tineri părinți, aflați în băncile de odinioară, înconjuțați de dascăli, acum tineri bunici, au spus ce-au devenit și, ascultându-i, am simțit cum în acel grup se desena tabloul statorniciei și al împlinirii.

„Am rămas în sat, am copii, sunt fericit.” „Am o familie frumoasă, muncim aici, în sat și suntem realizați.” Acesta a fost mesajul dominant ce s-a desprins, deloc idealizat, ci simplu și real: tinerii aceștia au rămas acolo, unde au prins rădăcini. Au rămas, ceea ce rar se întîmplă acum în satele ce-mbătrînesc, obosite, și poate că au luat modelul educatorilor, care sunt oameni ai locului, apropiați și iubiți de săteni. Iar satului ce se cheamă Valea-Seacă nu i se potrivește numele căci este un loc binecuvîntat, frumos, bogat, cu oameni harnici și cu împrejurimi încântătoare ce-ți amintesc de poezia pădurii de argint și liniștea sfîntă a Mănăstirii Văratecului.

Pe drumul din fata școlii, colbuit, se văd, la distanță, utilaje și o pancartă cu informații despre un program european. Asfaltul va șerpui prin inima satului și oamenii sunt mîndri de realizarea lor și a primarului comunei Băltătești. Acesta, și el fost elev al Școlii Valea-Seacă, acum un tînar serios cu ambiții și realizări mari, a venit la întîlnire cu sufletul deschis și cu un braț de flori.

Cu un sentiment de frumoasă aducere aminte, am redeschis ușile claselor, am parcurs culoarele, am admirat lucrurile rămase neschimbate și toate cele noi, apoi, am mărturisit, deschis, foștilor elevi și colegi unul din adevărurile cele mai pertinente ale existenței mele: am iubit copiii, colegii, școala, satul și oamenii săi și mi-am desăvârșit acolo învățătura despre viață, trăind o experiență fără de care aș fi fost mai săracă și mai puțin sensibilă la vicisitudini, la simplitatea și naturalitatea sufletului omnesc.

Iar atunci cînd ți se spune că ai pus o bază traică a cunoașterii, pe care s-a putut clădi apoi cu ușurință-nvățătura, cînd ți se multumește că ai dăruit iubire, înțelegere și știință, cu adevărat te simți împlinit.

Așadar, iată un pas spre ideal: elevi și dascăli cu misiuni desăvârșite. Să socotim cu mintea, dar mai ales cu sufletul aceste împliniri, să ne bucurăm și să bucurăm prin ele.

Prof. Mihaela ARSENOAIA
Director, Școala Spiru Haret din Piatra-Neamț

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVAȚĂMÎNT
NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str.
Petru Rareș nr. 24, tel/fax:
22.53.32, Piatra Neamț

Prețul: 10.000 lei

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - director general, Iosif COVASAN - director economic, Constantin TOMȘA - director executiv, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Ștefan CORNEANU - redactor șef adjunct, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROE, Niculina NIȚĂ, Steluța ALEXANDRU, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Constantin TIMOFTE (Subredacția Tîrgu Neamț) Carmen DASCĂLU (secretar). Ilustrația numărului: Monumente istorice din Neamț.